

Er Tyskland intelligent nok til at gribe chancen med Den nye Silkevej? Af Helga Zepp-LaRouche

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

27. august 2016 – Mens forbundskansler Merkel i disse dage farer fra det ene minitopmøde til det andet – den ene gang på et italiensk hangarskib, og derefter fra den ene europæiske hovedstad til den næste, hver gang og til ingen nytte i forsøg på at begrænse de skadelige virkninger af EU's disintegrationsproces – træder Kina ind i den sidste fase af forberedelser til G20-topmødet i Hanzhou, og hvor Kina denne gang selv har forsædet. Dette kan gå hen og blive det mest lovende G20-topmøde nogen sinde, for den kinesiske regering agter at fremlægge et omfattende koncept for, hvordan den globale økonomiske og finansielle krise kan overvindes. Hvad der så siden måtte komme ud af dette topmøde – så vil det i hvert fald komme til at stå fuldstændigt klart, hvem, der arbejder konstruktivt med frem mod dette mål, og hvem, der

holder fast ved den gamle, farlige geopolitik og mislykkede neoliberale monetære politik.

EU og Washington har ved denne anledning al mulig grund til at slå ind på Kinas og de med Kina samarbejdende staters succesrige kurs. Efter Brexit kappes Frankrig, Italien og Østrig om, hvem, der bliver den næste, der forlader EU. I Frankrig fører den konservative Nicolas Sarkozy sig frem som præsidentkandidat med et memorandum, hvor han kræver ophævelsen af EU's forrang over de franske love såvel som også en ophævelse af Lissabontraktaten. Den socialistiske kandidat Arnaud Montebourg lover at ville følge general de Gaulles »tomme stols politik«; det anti-europæiske parti Front National under Marine le Pen fik 55 % af stemmerne ved sidste kommunalvalg; og Jacques Cheminade fra »Solidarité et Progrès«, hvis kampagne er ved at udvikle en betragtelig gennemslagskraft, går ind for en alliance mellem suveræne stater i Eurasien; altså tager så godt som alle de relevante kandidater stilling imod EU. I Italien skælver statsminister Renzi for folkeafstemningen for en forfatningsændring i oktober, i hvis kølvand det anti-europæiske Femstjerneparti kan gå hen og vinde nyvalget, der vil følge kort efter. Den næste regering i Østrig bliver formodentligt ledet af det EU-kritiske FPÖ (Det Østrigske Frihedsparti).

Et yderligere aspekt af EU's opløsningsproces trådte tydeligt frem under Merkels seneste besøg i hovedstæderne i de såkaldte Visegrad-lande: Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet og Polen, hvis regeringer stærkt afviser EU's forordnede flygtningekvoter og hele flygtningepolitikken. Den østrigske forsvarsminister Hans Peter Doskozil betegnede Merkels politik som »uansvarlig« og understregede, at Østrig ikke var noget »venteværelse til Tyskland«. Den ungarske ministerpræsident Orban planlægger at udbygge det hegn, han har ladet bygge langs Ungarns grænser, til en »uoverstigelig mur«, der med ét ville kunne stoppe selv »flere hundrede tusinde mennesker«. Dermed er ikke blot Merkels »europæiske løsning« for flygtningekrisen endegyldigt strandet, men også Schengen-aftalen og dermed samtidigt grundlaget for den europæiske valutaunion.

I betragtning af alle disse forskellige centrifugalkræfter virker det stivt, med hvilket pro-EU-grupperingen vil holde fast ved EU-politikken, dog yderst virkelighedsfjernt. Hellere end at vende sig mod årsagerne til den voksende opposition vil de respondere til Brexit-afstemningen med »mere Europa« og intrigerer endda bag lukkede døre for på en eller anden måde at annullere Brexit. Dette foranledigede fire af de fem »økonomiske vismænd« til i en fælles artikel den 26. august i *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at fremkomme med den advarsel, at dette blot ville forstærke de kræfter, der vil flygte fra EU.

Men ikke engang på minitopmødet mellem Merkel, Hollande og Renzi, der patetisk var henlagt til øen Ventotene til minde om Altiero Spinelli, én af »Europas fædre«, og – meget symbolsk – på et italiensk hangarskib, herskede der enighed mellem »de tre store«. Hollande og Renzi gik ind for investeringsprogrammer, rettet mod den ødelæggende økonomiske situation i deres lande, mens Merkel stod fast på de sædvanlige nedskæringsprogrammer; som om disses tiltrækningskraft ikke for længst var udløbet. Og når det så tilmed kommer til gensidige offentlige beskyldninger mellem Draghi (hvis tvivlsomme rolle i diverse bailout-operationer for tiden undersøges) og Den europæiske Centralbank på den ene side, såvel som John Michael Cryan fra Deutsche Bank (der af IMF beskrives som den mest risikofyldte bank i verden), men også Wolfgang Bosbach, Volker Wieland fra »de fem vise mænd« og forbundsbanksbestyrelsesmedlem Andreas Dombret på den anden side, og når så samtidigt Deutsche Bank pludselig, i betragtning af de »skæbnesvangre følger« af de negative renter, gør sig til talsmand for bankkunder og pensions-sparere, så bør én ting stå klart: Spillet om skyldsplaceringen er begyndt. Alle skyder skylden på de andre for det transatlantiske finanssystems sammenbrud, som de alle ved er nært forestående.

Og her har de førende repræsentanter for EU og EU's medlemsstater udviklet de typiske skyklapper, som er karakteristisk for dem, der er fortalere for de forældede

modeller, de har investeret hele deres identitet i. EU's ydre anseelse har for længst ændret sig. Tidligere gjaldt EU som model for regional integration for organisationer som ASEAN og AU og også for sydamerikanske integrationsbestræbelser. Allerede med den behandling, Grækenland fik af Trojkaen, og senest med flygtningekrisen er dette forbi; for disse lande står EU kun som en mislykket model. Kun ekstremt forkalkede repræsentanter for EU eller EU-regeringerne vover i disse dage at tage begreber som »demokrati« og »menneskerettigheder« i munden, i betragtning af Frontex-indsatsen mod flygtninge og tvivlsomme aftaler i flygtningespørgsmålet.

For Det almene Vel på globalt plan

Under Obamaregeringens otte år har USA's årlige, økonomiske vækst næppe overskredet 1 %, hvorimod Franklin D. Roosevelt alene i hvert af sine tre første år i embedet opnåede lige så meget, som Obama i sine otte år. Og EU opnåede endnu ringere økonomisk vækst end USA i det samme tidsrum. Kinas økonomiske vækst udviklede sig i det samme tidsrum fra 9,2 % i 2009 til »kun« 6,9 % i 2015, og i modsætning til den transatlantiske sektors kasinoøkonomi, så udgør det realøkonomiske område langt den største del af den kinesiske økonomi. Den spekulative andel er ganske ubetydelig her.

Kina vil ved G20-topmødet i Hangzhou den 4. og 5. september præsentere et omhyggeligt forberedt koncept for, hvordan en stabil finansarkitektur kan skabes og G20 forvandles fra en mekanisme til krisestyring til et varigt forbund af stater, der samarbejder for Det almene Vel på globalt plan. Det er Kinas plan at erstatte kortsigtet profittænkning, der er til gunst for de få, med en solid økonomi, der hviler på vækst gennem innovation.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har i de tre år, der er gået, siden han satte opbygningen af den Nye Silkevej på den internationale dagsorden, igangsat en succeshistorie uden fortilfælde, og som 100 nationer og internationale organisationer allerede samarbejder om. Præsident Xi har

gentagne gange tilbudt alle de europæiske stater, og i særdeleshed USA, at arbejde med på den fælles opbygning af den Nye Silkevejs win-win-perspektiv. Den kendsgerning, at Kina har indbudt et stort antal udviklingslande til at deltage i G20-topmødet, er yderligere en henvisning til, at han er seriøs omkring skabelsen af en ny økonomisk og finansiel arkitektur, der repræsenterer hele verden.

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

Men netop her er Kina langt forud for den indskrænkede tankegangs todimensionelle verdensbillede, der ikke ser Jorden som en rude, et vindue, men derimod som et akvarium. Kina har det for tiden mest ambitiøse rumprogram, der med de kommende Chang-e-missioner ikke blot vil udforske Månens bagside, men også forfølger konkrete planer om at udvinde store mængder helium-3 på Månen, som brændstof for opbygning af en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden.

EU's og USA's reaktion på dette G20-topmøde vil gøre det klart, om de er i stand til at tage ved lære. Det, som Kina og de med Kina forbundne asiatiske stater repræsenterer i dag, er til gavn for hele menneskeheden.

Til trods for, at de internationale organisationer, der er associeret med mig, måske rent talmæssigt kun udgør en lille styrke, så er vi dog vore kritikere langt overlegne, hvad analyse, ideer og løsninger angår. Og netop denne dygtighed

vil vi bringe i spil for at bringe Europa over på den rigtige side.

Titelfoto: Den Nye Silkevejs nordlige og sydlige rute mellem Kina og Tyskland.

EU forbyder Italien at opbygge forsvar imod jordskælv

30. august 2016 – En talsmand for EU-kommissionen sagde i går, at Kommissionen er rede til at bevilge budgetfleksibilitet til udgifter til forsvar mod jordskælv, men kun på kort sigt, som man gjorde i forbindelse med jordskælvne i Abruzzo og Emilia i 2009 og 2012. Dette betyder, at der på længere sigt ikke vil blive nogen fleksibilitet, f.eks. til den mere ambitiøse, omfattende nationale anti-seismiske plan, som Renzi har annonceret.

Talspersonen sagde, »Under de nuværende EU-regler er der forskellige måder, hvorpå man kan undtage udgifter på kort sigt som respons til store katastrofer, og som anses for at være enkeltstående forholdsregler, der er undtaget fra budgetindsatsen« i evalueringen af reglerne i Stabilitetspagten.

Renzi havde annonceret en national plan ved navn »Casa Italia« til fornyet forstærkning af alle offentlige bygninger og hjem med forholdsregler imod jordskælv. Selv om offentlige bygninger angiveligt skulle være dækket udelukkende gennem statsmidler, så forventes boligejere at blive motiveret og optage lån til at udruste deres huse. Ifølge nogle rapporter

skulle planen finansieres med 2 mia. euro om året i 20 år.

Den italienske EU-minister Sandro Gozi sagde, at Rom nærmere ville detaljere sine anmodninger til EU-kommissionen »i de kommende uger«, når det først har færdiggjort sit budgetlovforslag for 2017 og afslører sin langfristede strategi for forebyggelse af jordskælvsskader.

Den kendsgerning, at en ukendt talsperson fra den ikke-valgte EU-kommission vover at tale til en national regering på denne måde, taler sit tydelige sprog om, hvor degraderet, nationale institutioner (såsom regeringer) i EU er blevet. Sådanne erklæringer forøger blot det folkelige raseri imod Kommissionen. På lignende måde udtalte EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker for en uge siden, ved det Europæiske Forum Alpach i Wien, »grænser er den værste opfindelse, politikere nogensinde har gjort«. (Dette kommer fra den tidligere premierminister i det lillebitte grevskab Luxembourg, der har grænser mod Tyskland, Frankrig og Benelux.)

Den italienske premierminister Renzi spillede hård banan som respons til EU-kommissionens erklæring: »Vi fortæller EU, at det, vi har brug for til vores plan, tager vi, Punktum«, sagde Renzi i et interview til TV. Med Renzi og EU ved man imidlertid aldrig, hvornår det er alvor, og hvornår det er et cirkusnummer. På den ene side må Renzi score hos vælgerne med udsigten til folkeafstemningen og den eventuelle valgkamp; på den anden side er økonomisk genopbygning en prøve for hans overlevelse. Italienerne vil ikke tilgive ham, hvis han ikke leverer varen.

Foto: Jordskælv i Italien: 247 døde, 'inklusive mange børn' efter redningsarbejdet fortsatte natten igennem for at finde overlevende.

Lyndon LaRouche: Glass-Steagall må nu vedtages som hastesag – før det transatlantiske system nedsmelter

30. august 2016 (Leder) – Tirsdag advarede Lyndon LaRouche om, at, med mindre den amerikanske Kongres – nu, i september – handler for at genindsætte Glass/Steagall-loven, som blot det første skridt i en langt større fornyelse af den økonomiske og monetære politik, har hele det transatlantiske system kurs mod en nedsmeltning. Samtidig med, at Kina forbereder sig til at tage føringen ved næste uges G20-topmøde for statsoverhoveder for at bringe et nyt, retfærdigt, globalt finanssystem til verden, farer briternes håndlanger, Barack Obama, rundt i en sindsforstyrret tilstand og forsøger at fremme handelsaftalen Trans Pacific Partnerskab (TPP) og andre lige så vanvittige, døde politikker, der er dømt til undergang. Hvide Hus-regeringsfolk Ben Rhodes og Josh Earnest gjorde det i denne uge over for reportere klart, at Obama vil sætte TPP på toppen af sin dagsorden, når han mødes med verdens ledere i Kina til G20-topmødet. De øvrige hovedpunkter på hans dagsorden er: at gøre fremstød for krig i det Sydkinesiske Hav, baseret på den Internationale Voldgiftsrets ulovlige afgørelse, samt at banke aftalen fra klimaforandringskonferencen i Paris igennem.

Alle de tydelige tegn på en umiddelbart forestående, transatlantisk nedsmeltning inden årets udgang er til stede.

Den i sidste øjeblik indgåede aftale for at redde Italiens Monte dei Paschi bank er i færd med at smuldre, og JPMorgan Chase gør nu fremstød for en bail-in (ekspropriering af bankindsud) af den private sektor for at undgå, at den italienske banksektor bliver udslettet. Den italienske premierminister Renzi skal på onsdag mødes med den tyske kansler Merkel i endnu et forsøg på at indgå en rådden aftale for at opretholde de bankerotte banker. Tirsdag advarede *Bloomberg News* om, at derivatmarkedet har kurs mod en nedsmeltning. Under overskriften, »Gjorde Brexit derivatmarkedet giftigt?«, bemærker Bloomberg, at ingen, der spekulerer på valutakurs-fluktuationer mellem det britiske pund og euroen, havde forudset resultatet af Brexit-afstemningen. CNBC rapporterede tirsdag, at »banker forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og udarbejder nødplaner, hvis 'det værste' skulle indtræffe, som forudser det totale sammenbrud af eurozonen og enden på den Europæiske Union gennem en hel række andre exit-afstemninger over hele Europa.

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa for at afvende et finansielt lavineskred. Med upartiske lovforslag fremsat i begge kongressens huse, og med både det Demokratiske og Republikanske Partis valgplatform, der kræver en genindførelse af Glass-Steagall, har vi nu det rette øjeblik for seriøs og korrekt udtænkt handling. Kongressen vender tilbage til Washington næste tirsdag, den 6. september. Der kan ikke komme nogen genoplivning af regulær produktivitet i den døende amerikanske og europæiske økonomi uden først at fjerne hele derivatboblen og genetablere fungerende kommercielle banker, gennem hvilke enorme mængder kredit kan kanaliseres til vital infrastruktur, forskning og udvikling. Frem for alt må USA's rumprogram fuldt ud genoplives, så USA kan tilslutte sig Kina, Rusland, Indien og andre nationer, der allerede er fuldt ud forpligtet over for det, som den store rumforsker Krafft Ehrlicke kaldte »den udenjordiske forpligtelse«.

På fredag og lørdag finder Vladivostok Østlige Økonomiske Topmøde sted, som dagen efter efterfølges af åbningen af G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Man er allerede ved at komme på linje på globalt plan, centreret omkring den bydende nødvendige eurasiske udvikling. Men for at denne alliance virkeligt kan lykkes, må USA og Europa bringes med om bord. Det betyder, at de må opgive enhver politik, der er associeret med det Britiske Imperium, og som på det seneste er kommet til udtryk gennem præsident Obamas sindsforvirrede planer om at genoplive et allerede dødt system.

Tyskland: Welt am Sonntag: Syrienseksperter: Putin ændrede hele geometrien

29. august 2016 – Med en ekspertanalyse fra to, førende tyske militære personer, rapporterede *Welt am Sonntag* den 28. august, at de to mest fundamentale postulater om Syrien fra Obamas Hvide Hus og NATO er blevet modbevist. »Fred med Assad?« lyder overskriften på artiklen, og indledningen lyder: »Tyrkiet invaderer Syrien; dette er efter aftale med Rusland og Assad-regimet. Dette kunne ses som et totalt kursskifte, hvilket fortsat benægtes af Vesten.«

Welt har et længere interview med Wolfgang Ischinger, chef for den årlige Sikkerhedskonference i München og en førende tysk, konservativ militærtænkter, der siger: »Jeg mener, at Tyrkiets 'nye ansigt' over for Assad [hvor de accepterer, at han foreløbig forbliver ved magten] er forståeligt. Og jeg opfordrer til, at Vesten finder det forståeligt. Kendsgerningerne er enkle. Vi kan ikke ignorere dem.«

Ischinger kalder således Obamas, Camerons og NATO's første postulat og »røde linje«, nemlig, at Assad må gå, for »en forfejlet plan«.

Den russiske præsident Putin udgør vægtstangen i situationen, og den tyrkiske præsident Erdogan søger at tilslutte sig ham, observerer *Welt*. Bladet citerer også den tyske general Harald Kujat, en tidligere vice-øverstkommanderende for NATO, der smadrer Obamas og hans bandes andet postulat, nemlig, at der »ikke er en militær løsning« i Syrien. Kujat siger, at dette er forkert, og at alle de involverede magter i realiteten har søgt en militær løsning, begyndende med USA/UK, der angriber de kurdiske militser og de såkaldte »moderate oprørsstyrker«, og Erdogan, der angriber al-Nusra og al-Qaeda.

Der findes ikke længere nogen »moderate oprørsstyrker«, insisterer Kujat, »hvis der nogensinde var nogen«. Ideen om en »forhandlet fred« baseret på, at Assad tvinges ud, var derfor et totalt korthus, en opskrift for kaos, siger han, »en alles krig mod alle«. Hvad der er vigtigere, så ændrede Putin fuldstændig situationen fundamentalt, da Rusland intervererede sidste september, den 30., og søgte en militær løsning mod alle terroristgrupperne, med Assads egen imødekommende regering som Ruslands »styrker på landjorden«.

Den lange og detaljerede undersøgelse af Thorsten Jungholt, hvor han påpegede det grundlæggende skift i alliancen, som Putin frembragte, vakte tydeligvis postyr i Tyskland. Dagen efter forsøgte *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at modbevise dette i en lederartikel, der hævdede, at Tyrkiet stadig ønsker, at Assad »skal forsvinde« nu. Denne løgn modsiges af den tyrkiske udenrigsministers egne, nylige, officielle erklæringer, og viser blot, i hvilken grad, *Welt am Sonntags* rapport af den nye virkelighed har forårsaget uro.

Overvind Obamas politikker nu; glem alt om valget 8. november

30. august, 2016 (Leder) – De næste par uger bliver langt mere afgørende for USA og menneskehedens fremtid, end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

I disse to uger vil vi opleve en fremmarch af tre, på hinanden følgende internationale topmøder, der afholdes i Asien, og som vil etablere den nye virkelighed, at det er Kina, Rusland og Indien – og ikke Obama og NATO – der skaber og former denne fremtid.

Og USA vil ikke være det samme efter 15-årsdagen for 11. september-angrebene, den første årssdag, hvor de, der var de reelle, udenlandske sponsorer af disse terrorangreb, står afsløret. Den forrykte tåbelighed, som var Bush-Obama krigene, og som fulgte i kølvandet på disse terrorangreb, er således blevet gjort klar og tydelig; det samme er også den russiske præsident Putins medmenneskelighed, med hans omgående tilkendegivelser af solidaritet med USA på daværende tidspunkt. I de næste to uger vil New York håndtere disse afsløringer gennem en slagkraftig række af minde-korkoncerter, opført af Schiller Instituttet, i hele byen.

Der er vægtige strategiske skift i gang. Putin har forpurret de amerikansk/europæiske præmisser om terroristbekæmpelse i Sydvestasien, idet han har vundet Tyrkiet for sin tilgang til problemet og nu er i færd med at vinde toneangivende røster, selv i Tyskland. Kinas, Ruslands og Indiens politik med at bygge landbroer og korridorer med ny infrastruktur i hele

Eurasien og Afrika er blevet mere potent end Obamas forsøg på at provokere Rusland med krig, og »udstede regler« for Kina.

Alle Obamas giftige bestræbelser på at gøre Kina til en fjende af de 10 ASEAN-lande er endt ud med, at Kina er *mere* indflydelsesrigt i ASEAN end før. ASEAN's årsmøde – efter weekendens Østasiatiske Økonomiske Forum og derefter G20-mødet i Hangzhou, Kina – vil være det tredje af de magtfulde topmøder, der alle fokuserer på at genskabe vækst og produktivitet for verdensøkonomien efter det sidste årtis sammenbrud, udløst af Wall Street.

Og Obamas anti-kinesiske »handelsaftaler«, TTP (Trans-Pacific Partnerskab) og TTIP (Trans-Atlantiske Handels- og Investerings-Partnerskab), bliver erklæret for døde, selv af deres tidligere tilhængere. Hvis vi optrapper vores indsats i løbet af disse to uger, er der bedre chancer for, at Kongressen snart vil gen-vedtage Glass-Steagall som lov, end tilfældet er for Obamas TTP eller TTIP.

Den nye, finansielle arkitektur og Verdenslandbroens storslåede infrastrukturprojekter, som disse topmøder vil tage sigte på, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche over fire årtier.

Vil de fremtvinge en accept af Glass/Steagall-bankregulering og en afskrivning af den finansielle atombombe, som de finansielle derivater udgør?

Det kræver, at vi nu optrapper vores mobilisering for det, som Lyndon LaRouche har kaldt sine Fire Kardinallove: Glass-Steagall; nationale kreditbanker; teknologiske fremskridt gennem infrastruktur-byggeri; fremme af videnskabens fremskudte grænser gennem udforskning af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Der er et ubegrænset potentiale for menneskehedens økonomiske vækst og udvikling af kreative evner. Obamas Hvide Hus vil sandsynligvis *modsætte sig* dette nye paradigme på G20-

topmødet. Det er vores ansvar at lave om på *det*.

Foto: Vladimir Putin og Barack Obama holdt et bilateralt møde på sidelinjen af Fn's Generalforsamlings-møde. 29. september 2015 [kremlin.ru]

RADIO SCHILLER den 29. august 2016:

Det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok Rusland vil være optakt til G20-mødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

OBAMA ER EN FIASKO – Verden har brug for en ny finansiel arkitektur nu!

26. august, 2016 (Leder) – Uanset hvor meget tid, han har tilbage, må Obama afsættes, hvis der skal komme noget som

helst fungerende nyt præsidentskab i USA i den kommende periode. Hans præsidentskab har været en fiasko, og én, der skaber ravage, død og kaos i USA og i verden gennem ulovlige krige, finansielle redningspakker (bailout), droneangreb, ødelæggelse af sundhedssektoren, narkotikarelaterede dødsfald, arbejdsløshed samt Obamas personlige psykotiske patologi. Samtidig med, at Eurasiens nationer under ledelse af præsident Putin konstruerer et nyt, strategisk og økonomisk system, må Obama fordømmes for det, han er: en ynkelig fiasko og en tjener for det døende, britiske monarki.

Det er det igangværende samarbejde mellem Rusland og Kinas lederskab om et nyt økonomisk system, samt presserende strukturelle ændringer i det globale finansielle system, der er af yderste betydning. Dette er den afgørende flanke for at undgå en atomar verdenskrig og finansielt kaos – resultaterne af Obamas mislykkede præsidentskab – og dette er også det toneangivende diskussionsemne blandt verdens ledere ved de mange internationale topmøder, der skal finde sted i løbet september og oktober måned.

Kinas præsident Xi Jinping har til hensigt at sætte det afgørende spørgsmål om et nyt, globalt, økonomisk og finansielt system på dagsordenen for det kommende G20-topmøde i Hangzhou, Kina. De officielle kinesiske medier, fulgt af russiske top-analytikere, har gjort det klart, at ethvert sådant nyt og funktionsdygtigt system må omfatte USA – hvilket betyder, at USA må opgive sine illusioner om at regere en unipolær verden, der ikke længere eksisterer, og begynde at samarbejde med store nationer om et nyt og retfærdigt, økonomisk system.

Dette blev d. 24. august fremhævet i et telegram fra Kinas officielle nyhedsbureau *Xinhua*, med titlen »Interview: Rusland og Kina bør samarbejde i G20-regi om at tackle udfordringer.« Andrey Kortunov, generaldirektør for det Russiske Råd for Internationale Anliggender, som står i tæt forbindelse med det Russiske Udenrigsministerium, sagde: »Jo længere, disse

reformer udskydes, desto højere risiko er der for nye kriser og ustabilitet i verdensøkonomien.« Han tilføjede senere, »Hvis Beijing og Moskva i dag tilbyder deres koncept for stabilitet til det internationale samfund, er det ikke bare tomme ord, men forslag baseret på mange succesfulde erfaringer.« Han bemærkede, at USA kunne være »en kompleks og undertiden uforudsigelig partner«, men ikke desto mindre »bør både Rusland og Kina konsekvent søge fælles fodslag med Washington og undgå kriser, uden at gøre indrømmelser på principielle spørgsmål«.

En reportage i *Xinhua* på samme dag, også vedrørende G20, angreb »over-afhængighed af pengepolitikken« og fokus på »markeder« i modsætning til »nationer« – på bekostning af en politik, der sigter mod reel, fysisk-økonomisk vækst og er baseret på teknologisk innovation. »Kina vil bruge konferencen til at anspore til dialog mellem udviklede lande og udviklingslande omkring potentialet for at skabe vækst gennem reformer og innovation.«

Wall Street Journal har antydnet, at det var på anmodning af Kina, at den Internationale Betalingsbank (BIS) i en nyligt udsendt rapport advarer om, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen mekanismer på plads, der kan forhindre en eksplosion af den globale, finansielle derivatboble på mere end \$600 billioner, hvis nogen større spiller skulle gå i betalingsstandsning. I noget, der kun kan betegnes som en smertelig underdrivelse, blev *Business Insider* tvunget til at indrømme, at resultaterne af denne undersøgelse »er lettere skræmmende«, for, hvis det ikke lykkes for derivat-handelshuse at håndtere en krise, så bliver derivater til »u-eksploderede atombomber, der putter sig dybt i det finansielle system«. *Wall Street Journal* fortsætter med at bemærke, at Kina har placeret de centrale handelshuses sikkerhed »højt på dagsordenen« af G20-topmødet d. 4. – 5. september.

Der er nu en voksende og udbredt opfattelse blandt topembedsmænd i det transatlantiske område, at Europa og USA

står på den yderste rand af en finansiel eksplosion, hvis enorme størrelse kun modsvares af deres egen benægtelse af både dens globale konsekvenser og af sammenbruddet af vestlig dominans. Bloomberg rapporterede tirsdag d. 23. august, at Deutsche Bank, Barclays og Credit Suisse sidder på sammenlagt \$102,5 milliarder i »Level-3«-aktiver – dvs. aktiver, som er illikvide, uden markedsværdi, og som ikke kan dumpes i en krise. *Economist* gav sin udgave d. 20. – 26. august overskriften, »Mareridt på Main Street« og advarede om, at det amerikanske boligmarked på \$26 billioner, som ligger til grund for et bjerg af derivater og andre spekulations-værdipapirer, både fra banker, men også uden for banker – atter er klar til at springe i luften.

Med hele Vestens politiske og økonomiske klasse, der i stigende grad er miskrediteret, er den eneste tilbageværende mulighed en omgående genindførelse af en fuld Glass/Steagall-bankopdeling i USA, og en tilsvarende implementering i hele Europa. Glass-Steagall, efterfulgt af en gældseftergivelse for udviklingslandene (i overensstemmelse med Alfred Herrhausen politik i 1989), samt udstedelse af langfristet kredit til industriel og videnskabelig udvikling, er blot nogle af de første, uomgængelige skridt hen imod skabelsen af en ny, global, finansiel arkitektur, og udgør forudsætningerne for et nyt, kulturelt paradigme, en ny renæssance for hele menneskeheden.

Grundlaget for en sådan ny global finansiel og økonomisk arkitektur er nu veletableret gennem den voksende integration af Eurasien, der væves sammen gennem samarbejdet i den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), BRIKS, ASEAN og andre grupperinger. Det er Kinas »Ét Bælte, Én Vej«-initiativ baseret på Lyndon og Helga LaRouches oprindelige koncept om den Eurasiske Landbro fra midten af 1990'erne, der er det princip, som denne eurasiske og potentielt globale udvikling har som sin forudsætning.

Som den mexicanske præsident José López Portillo engang sagde:

»Det er nu nødvendigt, at verden lytter til de kloge ord fra Lyndon LaRouche!«

Den græske premierminister Tsipras siger, EU er på vej ud over klippekanten

28. august 2016 – Den græske premierminister Alexis Tsipras sagde i dag, at Grækenland forventer en gældssanering ved udgangen af 2016, således, at landets økonomi kan komme sig.

Rapporteret af Reuters sagde Tsipras: »Grækenland har overholdt sin del af aftalen og forventer, at dets partnere gør det samme. Vi anmoder ikke blot, men kræver og forventer særlige forholdsregler, der vil gøre vores gæld erholdelig, som en del af den aftale, vi gennemfører.

Denne [gældssanering] vil blive fulgt op af et reduceret [budget] overskud efter 2018, hvilket vil åbne op for en økonomisk genrejsning.«

Hans bemærkninger faldt første gang i et interview i søndags med den lokale Athen-avis, *Real News*.

Tsipras sagde til *Real News*, at den Europæiske Union »var en søvngænger, der havde kurs mod klippekanten«, siden Stabilitetspagtens budgetlove for nedskæringer havde skabt en dyb ulighed medlemslandene imellem.

Hvis den tyske finansminister Wolfgang Schäubles »dogme for et højhastigheds-Europa og økonomiske zoner for billig arbejdskraft ikke opgives, vil Europa blive bragt ud på randen af opløsning«, citerer *Real News* Tsipras.

Iflg. de officielle tal er Grækenlands økonomi skrumpet med en fjerdedel på seks år, og den officielle arbejdsløshedsrate ligger på 23,5 %, sagde Reuters.

Læs også: [EIR-temaartikel: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«](#)

Vladivostok Østlige Økonomiske Forum og det Nye Paradigme

28. august 2016 – Tilbage i juli måned forventede arrangørerne af Ruslands Østlige Økonomiske Forum, der skal finde sted den 2. – 3. september, 2.400 deltagere. Her følger nogle højdepunkter:

Et russisk-japansk panel vil have 15 talere fra toperhvervsledere i begge lande, inkl. formændene for selskaberne Mitsui, Fujitsu og Sofbank, samt Hokkaidos guvernør. Et russisk-syd-koreansk panel vil omfatte præsidenten for Hyundai Engineering and Construction, samt præsidenten for Samsung Electronics. Der vil være et Rusland-ASEAN-panel med højtplacerede repræsentanter. Der vil være et Rusland-Tyskland-panel, men den eneste tysker her bliver formanden for det Russisk-Tyske Handelskammer.

Formanden for Roscosmos, det russiske rumprogram, vil tale på et panel om »Det asiatiske Stillehavsområdes Rumfarts-agenda«, med regeringsfolk inden for rumfart fra de asiatiske nationer. Alt imens der ikke vil være noget panel som sådan om udforskning eller udvikling af det arktiske område, så vil der være et panel om den Nordlige Maritime Rute.

Andre vigtige gæster omfatter den tidligere australske premierminister Kevin Rudd, samt vicepræsidenten og direktør for BRIKS' Ny Udviklingsbank.

Al information er fra <https://forumvostok.ru/en>

Klingende støtte til Kinas G20-lederskab fra russisk erhvervsleder

28. august 2016 – »Indsatsen fra arrangørerne af topmødet og fra arbejdet under Kinas formandskab efterlader ingen tvivl om, at de mest relevante og bedst gennemarbejdede spørgsmål vil blive forelagt G20 til overvejelse – svar, der vil afgøre den fremtidige dagsorden, ikke alene inden for den økonomiske sfære, men også inden for de samfundsmæssige og humanitære sfærer«, sagde Kirill Dmitriev, direktør og formand for Russisk Direkte Investeringsfond (RDIF), til det officielle kinesiske nyhedsagentur *Xinhua* i dag.

Kina demonstrerer et fremragende eksempel på ikke alene integration i verdensøkonomien, men også mht. at respondere til de udfordringer, der findes på globalt niveau, sagde

Dmitriev.

Ansvarlighed over for stabilitet og vækst er et afgørende element i Kinas bidrag i global sammenhæng, og et eksempel for mange lande.

Samarbejde omkring investering, til hvilket Kina i stort mål bidrager, spiller en særlig rolle, sagde Dmitriev og tilføjede, at Rusland og Kina har samme opfattelse i flertallet af spørgsmålene på dagsordenen. »De to lande mener, at der ikke bør være barrierer for strømmen af investeringskapital, og de ser et betragteligt potentiale i den fælles implementering af infrastrukturprojekter, især projekter på tværs af grænser«, bemærkede han.

Han nævnte konstruktionen af den første jernbanebro over grænsen, over Amur-floden, og som i betydelig grad vil reducere transportomkostninger, som et eksempel på et sådant samarbejde. I øjeblikket er finansieringen og byggeriet af den russiske del af denne forbindelse i gang, sagde Dmitriev. Den interguvernmentale Russisk-Kinesiske Kommission for Samarbejde omkring Investering overvejer i øjeblikket 66 projekter til en samlet værdi af \$100 mia., sagde han.

»Vore kinesiske partnere har en langsigtet vision og en systemisk fremgangsmåde mht. afgørelse af spørgsmål. Dette omfatter en klar opfattelse af selskabers strategiske interesser, af nationale interesser og taktiske kapaciteter«, sagde Dmitriev.

Den Russiske Direkte Investeringsfond er landets suveræne rigdomsfond, der foretager direkte investeringer i førende og lovende russiske selskaber sammen med globale topinvestorer.

Foto: Kirill Dmitriev (t.v.) ved et møde med Vladimir Putin.

Kinas finansminister siger, G20 er enige om meget før topmødet

28. august 2016 – Kinas finansminister Lou Jiwei sagde i dag til Kinas officielle nyhedsbureau *Xinhua*, at regeringsfinansfolk og officielle repræsentanter for centralbanker fra G20-medlemmer er enedes om ni prioritetsområder og 48 vejledende principper for strukturreformer. Lou kaldte dette fremskridt for »en milepæl«.

Han sagde, at de politiske beslutningstagere for første gang foreslog at bruge monetære, finansielle og strukturelle reformer for at støtte vækst og stabilisere udsigterne. De enedes også om at gøre en indsats for reformer i Verdensbanken og den Internationale Valutafond.

De aflagde løfte om at arbejde for, at multilaterale banker udvider deres investeringer i infrastruktur for at fremme global konnektivitet, iflg. Lou. De aftalte at vægte inkluderende vækst og støtte små og mellemstore virksomheder.

Det kinesiske fremstød for en ny, økonomisk orden gør tydeligvis fremskridt. Obama er faktisk ikke enig i nogen af disse ting – det er derfor, han må fjernes.

Vi må afslutte den geopolitiske krig mod Yemen med en strategi for fred og udvikling.

Tale af Schiller Instituttets Ulf Sandmark ved støttekonference for Yemen i London.

Inkl. meget bevægende videohilsen fra lederen af Yemen-komiteen for koordinering med BRIKS, Fouad Al-Ghaffari

Følgende er en tale, som Ulf Sandmark, repræsentant for Schiller Instituttet, holdt ved en todages konference i London til støtte for det yemenitiske folk imod den anglo-amerikanske-saudiske imperiekrig. Han blev også interviewet på konferencen, og det blev vist på Yemen Tv. <https://www.youtube.com/watch?v=CRcMfUoy19U>

Af Ulf Sandmark, økonom, Schiller Instituttet, Sverige. 20. august 2016.

Jeg vil gerne takke arrangørerne af denne konference. Jeg anser denne konference for at være en milepæl i hjælpen til

Yemen for at hævde dets suverænitet, i særdeleshed, fordi konferencen faldt sammen med den overvældende demonstration i Sanaa i går, med 4 millioner deltagere. Jeg er så imponeret af det yemenitiske folks mod, hvor de løber risikoen ved at demonstrere under direkte trussel fra det anglo-amerikanske-saudiske bombardement.

Det var en storslået manifestation af den yemenitiske nations suverænitet under landets nye regeringsråd og valgte parlament. Det, vi ser, er et folk, der har rejst sig for at befri sig selv fra den mest brutale aggression. Med denne demonstration har de allerede gjort sig til et frit folk i deres indre sind.

Yemen kunne nu gå med i den igangværende verdensrevolution, som organiseres af BRIKS-landene med deres voksende antal allierede. Det er mere end halvdelen af verdens befolkning, der har befriet sig selv rent mentalt fra den vestlige, globale, økonomiske og militære dominans. BRIKS har indledt en proces for at erstatte den gamle, anglo-amerikanske verdensorden og er begyndt at opbygge verden i et hæsblæsende tempo. BRIKS er nu i færd med at virkeliggøre de visionære infrastrukturprojekter, som allerede af Den alliancefri Bevægelse (NAM) og Bandung-konferencen i 1960'erne blev sat på dagsordenen. Hovedprojektet udgøres af Den Nye Silkevej [Det økonomiske Silkevejsbælte], der forbinder Eurasien over land, samt Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der fra Kina passerer Yemen på sin vej til den Nye Suezkanal.

BRIKS venter ikke. De opbygger deres egne finansinstitutioner, sikkerhedsorganisationer, infrastruktursystemer, industricentre, teknologi og videnskab. Dette betyder, at fredsbevægelserne har en ny måde, hvorpå de kan standse alle de geopolitiske krige, som krigen mod Yemen. Vi kan få Europa og USA til at gå med i projekterne i Den nye Silkevej. Dette ville gøre Europa og USA til BRIKS' allierede, og allierede udkæmper ikke krige med hinanden. Krigshøgene kan omgås og gøres impotente. Samtidig kan dette gigantprojekt sætte alle

vore arbejdsløse unge mennesker til at producere maskiner og andre nødvendige midler.

Jeg er her for at være med til at grundlægge en international koalition for at standse krigen imod Yemen, som vi i går diskuterede i workshoppen. Ideen i min organisation, det internationale Schiller Institut med Helga Zepp-LaRouche som leder, er at udbrede måder at virke for freden på, med en politik for økonomisk udvikling. Konstruktionen af Den nye Silkevej er det største fredsprojekt nogensinde, der opbygger freden ved at forbinde nationer i praksis, rent fysisk med jernbaner, hovedveje, kanaler og alle former for infrastruktur.

Vi vil erstatte de geopolitiske krige med et nyt paradigme for relationer i verden, en multi-polær verden i stedet for den døende verden under anglo-amerikansk dominans og finansbobler. Det nye paradigme er formuleret gennem den kinesiske præsident Xi Jinpings »win-win«-koncept, som er et koncept for fredeligt samarbejde, baseret på en genoplivelse af visdommen hos Kon Fu Tse (Konfucius). Den åbner Silkevejene for en fornyet dialog mellem civilisationer på det højeste filosofiske, kunstneriske og videnskabelige niveau, en dialog, hvori Yemen, »Visdommens land«, vil føle sig hjemme.

Blot inden for de seneste par måneder er Japan og Filippinerne blevet rekrutteret bort fra krigshøgene, der har presset på for at fremme en atomar konfrontation i det Sydkinesiske Hav. Japan begynder at samarbejde med BRIKS om gigantprojekter i det fjernøstlige Rusland, i Indien og Indonesien. Tyrkiet er i færd med at blive rekrutteret af Rusland og stabiliserer relationerne med Egypten, Israel, Kaukasus og den tyrkisktalende del af Centralasien og sandsynligvis med Syrien. Og Rusland har netop, hvad der er meget vigtigt, i FN blokeret en ny, saudisk resolution mod Yemen. Flere østeuropæiske lande, og ligeledes Grækenland, såvel som også det meste af Afrika og Latinamerika, er i færd med at orientere sig mod Den nye Silkevej og BRIKS. Selv her i London

ønsker City [of London] at gå med i den kinesiske valutahandel, og der er således en modstand her, imod de krigshøge, der truer med atomkrig.

Dette kort over Verdenslandbroen (se *fodnote*) beskriver, hvorledes de Nye Silkeveje agter at nå ud til alle kontinenter. Forbindelsen over (under) Beringstrædet bliver en direkte forbindelse mellem Rusland og USA for at cementere deres fredelige samarbejde og opkoble de amerikanske kontinenter til Den nye Silkevej. Dette, sammen med opkoblingen af Afrika, vil skænke os en Verdenslandbro. Og Afrika kan opkobles, både i Egypten, til Spanien og Sicilien, men, hvad der er af afgørende betydning for Yemen, også under Bab El Mandeb-strædet til Djibouti. Dette kort er af Schiller Instituttet blevet udarbejdet på baggrund af diverse udviklings- og fredsprojekter, som vi har arbejdet med i løbet af de seneste 40 år. Det er en del af en Specialrapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. I år har vi udgivet den udvidede arabiske oversættelse af denne rapport.

Den fremragende kamp for håb i Yemen

Uden håb findes der ingen fremtid. Med en plan for genopbygningen af Yemen gøres håbet konkret, om virkeliggørelsen af det yemenitiske folks potentialer, dets produktive evner, dets videnskab og dets rige arv. Schiller Instituttet er i kontakt med fremragende kæmpere i Yemen, der gør dette på trods af de anglo-amerikanske-saudiske bombardementer. De har stiftet Yemen-komiteen for Koordinering med BRIKS. Hver tirsdag mødes de modigt ved møder i Sanaa for at studere og udvikle planerne for Yemens genopbygning.

Deres leder, Fouad Al-Ghaffari, sendte en videofilm som en hilsen til Schiller Instituttets konference i Berlin for blot to måneder siden. Videoen demonstrerede det mest bevægende mod og den mest bevægede optimisme med kamp for menneskehedens højeste værdier. Jeg vil gerne afslutte min fremstilling med

at dele denne video med jer, der viser hans rapport over, hvad de gør for at mobilisere håb og værdighed i Yemen.

Schiller Instituttets konference i Berlin blev dybt bevæget af denne video og vedtog følgende resolution:

Schiller instituttets konference i Berlin 25. – 26. juni (2016) sender de varmeste hilsener til støtte for den store, yemenitiske nation og Fouad Al-Ghaffaris studiegruppe. Deres modige, intellektuelle lederskab, bogstavelig talt midt i sataniske kræfters bombardement, har været en inspiration for tusinder af mennesker i USA, Latinamerika og Europa. Vi aflægger en højtidelig ed om, at vi vil kæmpe for udvidelsen af den Nye Silkevej til genopbygningen af Yemen, således, at de mange myrdede mænds, kvinders og børns liv vil blive æret i en renæssance i Yemen, der ligeledes vil genopbygge de smukke, gamle byer og disses arkitektur. Yemen må og vil blive en perle blandt Sydvestasiens nationer, og i verden, meget snart!

fodnote: Udførligt kort med forklaringer findes i Specialrapport: [Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

Final Declaration of the International Conference to Support of Yemeni People

Report by Ulf Sandmark.

Over the span of two days tens of scholars, academics, experts, journalists and activists met to declare their support for and solidarity with the Yemeni people who are facing cruel war by the evil Saudi-led coalition. Held at the

Pullman Hotel, in St Pancras, London, more than 150 of these concerned people dealt with the war whose bloody chapters continue to unfold with no one from the "Free World" venturing to call for a ceasefire. These people came from UK, US, Canada, France, Germany, Belgium, Holland, Italy, Lebanon, Iraq, Bahrain, Egypt, Sudan, Kuwait, Iran, Malaysia and India to express in one voice their demand to stop the blood-letting, attend the wounded and free the starving among the inhabitants of that country with its historic civilisation. They met for noble causes, ignoring political calculations or stands based on racial, religious or sectarian prejudice. They raised the banner of Peace, Justice, Love and Fraternity and shouted in one voice: Stop the War on Yemen".

Over the two days, Saturday and Sunday 20th and 21st August 2016, the sessions of the "International Conference to support the Yemeni People" were held to discuss various issues related to the war; political background and consequences. The Saudi policies towards Yemen, past and present, its regional ambitions, and the ideology it seeks to spread in the world were debated. The religious dimensions of the Saudi policy towards Yemen were also dealt with especially Riyadh's insistence on spreading Wahhabism which is linked worldwide to extremism, exclusion and terrorism. The participants came from far afield to clear their conscience after they realised the direct complicity of several Western countries, especially the United States and the United Kingdom in the war which has now lasted over 17 months. It has led to the killing of more than 13 thousand Yemenis, mostly civilians and including over 3000 children. They have seen the comprehensive destruction which turned Yemen into rubble due to the persistent bombing by the F16s and Typhoon aircrafts. They shed light on the destruction of the human and Islamic heritage in Yemen and the implication for the history of mankind. The Sheba civilisation has been destroyed as well as the Ma'rib dam. This destruction is in line with the Wahhabi doctrines which have deep enmity to civilizational heritage, Islamic or otherwise. Their hearts

were throbbing with anger as they saw images of destruction of the specific Yemeni architecture. They also dealt with the land, sea and air blockade imposed on Yemen and how the country is being throttled by the Saudi forces supported by American and British fleets in the Arabian the Red seas. They called for the immediate lifting of this blockade which is another form of war crimes. The international stands were reviewed by the participants who were horrified to remember how the United Nations was forced to remove Saudi Arabia from the list of countries that violate the rights of the children in Yemen. They also expressed outrage at the deafening silence that is preventing Western governments from calling for a ceasefire to spare the lives of Yemenis. They considered that allowing Saudi Arabia to continue its aggression on Yemen is dangerous hypocrisy and serious violation of the "war on terror". It is no longer secret to link this international terrorism as presented by AlQa'ida and ISIS to the sources of extremism, exclusion and terrorism enshrined the Wahhabi ideology which is promoted by Saudi schools and universities and supported with the petro-dollars.

After two days of extensive discussion the participants presented the following recommendations:

1- Ceasefire has become an immediate need that cannot be delayed any longer. The world must not hesitate to raise its voice and call on the United Nations Security Council to pass a resolution to impose a ceasefire and stop the illegal aggression on Yemen. Failing to do this is tantamount to complicity in the cruel war and could be considered participation in war crimes.

2- The participants call specifically on the United States, the United Kingdom and the European Union to break the deafening silence and call for the ceasefire. They are also required to impose an immediate arms embargo on Saudi Arabia and other countries participating actively in killing the Yemeni people.

3- The participants urge the World community to respect the right of the Yemeni for self-determination and to choose their own political system through the adoption of the known democratic means. As they inaugurated their conference the participants saw for themselves the millions of Yemenis marching in the streets of Sanaa in support of the newly-formed Political Council. Their choice must be respected.

4- The files of destruction caused by the Saudi-led aggression were reviewed with bitterness at its cruelty and ferocity, especially in its huge human losses, the killing of children and women and the obliteration of the Yemen civilization. The scenes brought back to mind the devastation of the Second World War. An immediate ceasefire is thus necessary to spare the Yemenis further losses.

5- The blockade on Yemen's sea, land and air ports must be lifted immediately. Relief convoys must be allowed to reach the victims of war and famine which are in millions according to UN figures. More than half the Yemenis are in a state starvation and many will perish as a result. Diseases have spread due to the lack of medical care resulting from the blockade.

6- The participants reviewed the Saudi policy of targeting civilian sites like schools, hospitals, factories and mosques. They called on the UNESCO to break its silence, condemn the Saudi aggression and call for ceasefire. They hailed the efforts of the human rights bodies especially those that have produced reports confirming the war crimes by the Saudis. Particular appreciation was made to the efforts of Amnesty International, Human Rights Watch and Doctors Without Borders (MSF).

7- The guests affirmed their rejection of extremism, exclusion and terrorism, pointing to the links between those phenomena and the aggression on Yemen. They pointed specifically to the spread of Al Qa'ida in half the land of

Yemen under the control of the Saudi-led coalition. This needs special attention from the World community due to its negative impact on international peace and security.

8- The participants urged the media, those active in the social networks and international NGOs to undertake campaigns to inform the public and break the news blackout imposed on Yemen and the destructive Saudi-led aggression. They expressed their unease about the indifference towards the bloodshed in Yemen. This aggression is unique; millions are spent only to keep it out of the television screens. That, in itself, is a war on the truth.

9- The Conference called for the creation of a special international commission to investigate the extensive war crimes committed in Yemen and confirmed by Amnesty International, Human Rights Watch and UN's experts. They also called for the creation of the "Yemen War Crimes Tribunal" to take care of any such crimes.

10- Finally, the participants expressed appreciation of the stands of the countries that have helped the Yemeni people or worked to facilitate a ceasefire, especially the Sultanate of Oman, the State of Kuwait and the Islamic Republic of Iran. They expressed gratefulness to the media outlets that covered the war and highlighted the plight of the Yemeni people. They also thanked the management of the Pullman Hotel, that have provided excellent services to the delegates.

The International Conference to Support the Yemeni People

21st August 2016, London.

**Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut kommenterer demonstration med millioner af deltagere i Sanaa, Yemen, 20. august 2016.
Video, vist på Yemen-Tv.**

Ulf Sandmark, Schiller Institute, Sweden, comments on the historic multi-million demonstration in Sanaa, Yemen, August 20th, 2016. He participated in the International Conference to Support Yemeni People held in London the same day. The comment was very appreciated and was shown on Jemen TV several times the same day.

Global udvikling er emnet for

G20-topmøde

27. august 2016 – Kina har inviteret et hidtil uset antal statschefer fra udviklingssektoren til det forestående G20-topmøde, både for at give dem en stemme i global politik og for at placere spørgsmålet om global udvikling som sådan i centrum for de drøftelser, der skal finde sted på topmødet. Blandt de inviterede statschefer er, iflg. *Xinhua*, statscheferne fra Tchad (formandsskab for den Afrikanske Union), Laos (formandsskab for ASEAN), Senegal (formandsskab for NPAD, Nye partnerskab for Afrikas udvikling), Thailand (formandsskabet for G77), Egypten, Kasakhstan o.a.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon roste i går Kina for at invitere så mange udviklingslande til topmødet, og »for at styre G20-topmødet i en succesfuld retning ... for at fremme G20's evne til at gå fra kortsigtet finanskrisestyring og til et langsigtet udviklingsperspektiv«. Ban understregede ligeledes dagsordenens »grønne« og »bæredygtige« elementer og takkede Kina for, med deres handlings-dagsorden for G20-topmødet, at »bringe handlings-dagsordenen på linje med målene for bæredygtig udvikling og aftalen om klimaforandringer«.

**Hvordan menneskehedens
produktivitet udløses:
En ny økonomisk orden.
LaRouchePAC Fredags-webcast,**

26. august 2016.

Matthew Ogden: I aften har vi en særlig gæst med os, Paul Gallagher, økonomisk redaktør for *EIR*, og som vil præsentere for os det klare og presserende nødvendige valg, som amerikanere må træffe for at opgive den forfejlede økonomi, som er Obamas politik med nær-nul-vækst, og beslutsomt må tilslutte sig den nye, økonomiske orden, som Kina har indledt. Med det forestående G20-topmøde, der skal finde sted om en uge, har Kinas præsident udtrykkeligt gjort det klart, at det er hans hensigt, at dette topmøde skal bruges til at fremme skabelsen af en »ny international finansiel arkitektur« i samarbejde med Rusland og andre betydningsfulde magter, baseret på videnskabelig og teknologisk innovation og vækst. I mellemtiden konfronteres USA og Europa med det transatlantiske systems fremstormende implosion, der ikke alene skyldes den enorme akkumulering af gældsbobler og eksponering til derivater, men i endnu højere grad årtiers fravær af enhver reel vækst i økonomisk produktivitet. Kinas program for udforskning af Månen tjener til at illustrere kilden til ægte, økonomisk værdi. Kun gennem en omgående vedtagelse af Glass-Steagall og en gældseftergivelse for at afskrive den kolossale boble af fiktive værdier kan USA blive en del af denne nye, økonomiske orden og tage del i udløsningen af menneskets kreative evner.

TRANSCRIPT

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It is August 26th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening webcast here from LaRouchepac.com. As you can see, I'm joined in the studio tonight by Ben Deniston, from the LaRouche PAC Science Team; and by Paul Gallagher, a special guest today, Economics Editor for *Executive Intelligence Review*; and we also joined, via video, by Kesha Rogers, member of our Policy Committee, joining us from Houston, Texas. Hi, Kesha!

We are meeting here at the day that the 3rd edition of the LaRouche PAC publication *The Hamiltonian* is hitting the streets of New York City. This is Edition

3, the August 26th edition, as you might be able to see from this very small edition copy. The very large headline is "Obama is a Failure. The World Needs a New Financial Architecture, Now." That encapsulates the framework of our show today.

I think, as we've said recently over the last couple of weeks, we are highly anticipating the upcoming G-20 Summit, which is going to be held in China, hosted by China, hosted by Chinese President Xi Jinping, on September 4th and 5th – a little bit over a week from now. What's happening in the lead-up to that G-20 Summit is the consolidation of really what is becoming the framework for a new international financial and economic architecture. You have a consolidation of cooperation among countries of Eurasia – mainly China, Russia, and India, but many other countries besides – including moving forward with the development of the [international] North-South Transportation Corridor [instc], and many other economic bilateral and multi-lateral relationships among the countries of that region.

But, what is being stated explicitly by the leadership of China and of Russia is that this framework, this paradigm, must replace the failed paradigm which is now bringing the trans-Atlantic system down with it, and must become the framework for a new international, global economic order. I think it was said, very clearly, by a spokesman for the Russian International Affairs Council, who said in an interview this week, "Russia and China should work together, within the G-20 framework, to secure a new international financial architecture." That's Andrey Kortunov, [Director General at the Russian International Affairs Council]. And then, just yesterday, a spokesman for the Chinese Foreign Minister, said, "What will happen during the G-20 Summit, is a

major change in the world economic landscape."

Now, what we've discussed, including in a discussion today with Lyndon and Helga LaRouche, is that it can be seen very clearly that China and Russia absolutely "know what time it is," as Mr. LaRouche has been warning all of you: that we are on the verge, if not in the midst, of a complete implosion of the trans-Atlantic financial-economic-social-political system as a whole. And this is not just because of the debt exposure of the largest banks, or the derivatives exposure, or anything like that, but it is – and I think this is what Paul will get into in much more detail – it is because we have neglected any real economic growth, any real concept of economic value in this trans-Atlantic system for at least the last 30-50 years, and in fact have rejected the very idea of the necessity of productivity and economic progress.

We're going to be discussing that, but also from the standpoint which will be filled out in a little bit more detail in the second half of our show of what *is* the concept of real economic value, and how indeed are China and Russia leading mankind toward a revolution in economic productivity, which is centered very prominently around their dedication to a space program, especially around lunar development and lunar exploration. With that said, I'd like to invite Paul to open up the discussion.

PAUL GALLAGHER: Thank you! Let me start by saying we have to relate the American people, American policy-makers, American elected officials emphatically to the September 3rd, 4th G-20 Summit being hosted by China, because just as there was a necessity about a year and a half ago for the United States to become part of the Asian Infrastructure Investment Bank [aiib] and the other global institutions of new credit for infrastructure which China was initiating, one will remember that at that time, instead, the Obama Administration set its teeth against the AIIB bank, tried in vain to sabotage it and prevent countries from joining it as members. One need only

say that as of now, there are 60 nation-members of the AIIB, and of next year it's expected that there will be 90 nations trying to participate in the generation of high technology infrastructure credits in the grand task of the New Silk Road, (or the Eurasian Land-Bridges), across Eurasia, through the Mideast, into Africa – communication, power, transportation being revolutionized in this way. The Obama Administration took the United States to the sidelines, and worst, to the adversarial position, to try to sabotage that.

We have to do differently, in this case, because our economy is completely failing. We have the condition of an imminent second 2008 bank panic, not because of this or that particular deal, or even this or that particular bubble, but because the economies of the United States and Europe have sunk so far in the non-recovery of the 2008 collapse, that even the biggest banks themselves have been destroying their hosts and shrinking, their stocks collapsing, their collapse as a whole emerging from that cause, of the absolute inability to make profits in economies which they have done so much to ruin.

What China is proposing – and remember China has said, that the leading other nation-guest at that G-20 Summit is President Vladimir Putin of Russia – what they are proposing is a "new financial architecture." Now "financial architecture" basically means how do nations regulate their banks, and perhaps in the other order – how do nations create credit for purposes of progress: economic, technological, scientific progress, and direct that credit where it should go. Secondly, how do nations regulate their banks; and thirdly, how do *international* institutions – particularly international credit institutions, lending institutions – how do they function, in order to make this progress possible for all the nations involved, and in particular allow less-developed nations access to both the credit that they need, the technological development, and the self-development of the skills which are necessary for this kind of progress. That's

what a "new financial architecture" means. Clearly, the financial architecture since 1971, when we went to the floating interest rate, and, particularly since the Presidencies of Bush and Obama, this financial architecture has been a complete failure.

So, they are saying, this is not just a two-day summit, but a collaborative process which has to continue among the G-20 nations until a new financial architecture is accomplished. I'll get to what that would mean, particularly on the part of the United States and Europe. But, let me read one thing that a leading scholar in China said, about this September 3rd and 4th G-20. He said, "This is a very important summit for all the countries in the world." This is Su Xiaohui, Deputy Director of Strategic Studies at the China Institute of International Studies. Many scholars of his type might have said this. "China is hosting this summit because it is what other countries wanted. It is the other countries that wanted China to host this event, this growth and innovation summit. In recent years, there have been plenty of problems in the world economy, and all the countries in the world, including G-20 members, are eager to find solutions. Other countries know China can be a leader in addressing the world's economic problems."

What he is saying, in diplomatic terms, is many countries to take the lead in a summit whose purpose is an all-out drive to restore growth and productivity in the world economy, because China has been the driver of growth and productivity in the world economy for the last ten years, joined now by India, and despite crippling sanctions, with some very striking accomplishments by Russia. For example, that Russia has become, as of right now, the world's leading wheat exporter. It has become self-sufficient in many categories of food, in which it was 50% dependent on imports when these sanctions were put on. So, although its economy, under these financial and economic sanctions, is not growing, nonetheless it has

successfully grown in ways which prevented literal starvation of its economy and its population, by these sanctions. That's why they have to lead it.

This puts a challenge to China, obviously, to really hold their determination to make this summit a real accomplishment, in terms of growth and progress. Only a couple months ago the Chinese Finance Minister, Lou Jiwei, and the [Minister of Commerce (formerly known as the Ministry of Foreign Trade and Economic Cooperation), Gao Hucheng,] made public statements, particularly when the finance ministers of the G-20 met, saying the condition of the world economy is grim. World trade, in un-inflated terms, has essentially stagnated for the last 5-6 years. No growth at all. There are many nations in the world with no growth, they said. It's a grim situation which must be reversed by the G-20. Again, diplomatically, they weren't naming the zero-growth nations. But I will, very shortly.

China, on the other hand, is continuing to put large volumes of combined public and private credit issuance, something on the order of \$250 billion a year equivalent, into investments, both within China, across the New Silk Road economic belt, and further afield as well. In comparison to that, you have the United States. Obama. We say he's a failure. No question. One of the things he fails at, is arrogantly bragging that "the United States sets the rules," and China has to follow them; that China is merely a raw-materials-producing and cheap-goods-producing economy, and has to grow up and join the advanced economies of the world. This is one of the sports, in which Obama is a failure, is trying to brag and shine over China. Let's look at it.

U.S. economic growth in the eight years of Obama's Presidency has not equalled U.S. economic growth in the first year of Franklin Roosevelt's Presidency, nor in the second year of Franklin Roosevelt's Presidency. In both of those years, by the way this growth is calculated today, in recovery from the

Great Depression, under the impulse of Roosevelt's policies, the growth in the United States was on the order of 10%-11% a year, in '33 and '34, and again in '35.

BEN DENISTON: Each individual year?

GALLAGHER: Each individual year. The total growth of the U.S. economy, by GDP measures, during Obama's entire Presidency, has been 1.1% a year; 8.4% over his entire [tenure]. So, he hasn't *equalled*, in 8 years of recovery from the Great Recession, the growth of each of Franklin Roosevelt's first 3 years in the recovery from the Great Depression.

Now, the reasons for this are more fundamental than the measures of growth, which include a lot of things, but suffice to say, that Europe whose annual growth per year during the same years that Obama has been President, has been an average of 0.6% per year. China's growth during that same 8-year period has been on average 8.1% per year. So, it's been very similar to the rate of growth which was generated under the impulse of Roosevelt's policies; and not accidentally, because the policies of credit-generation, infrastructure investment, high-technology innovation – in this context particularly space exploration, fusion technology development. In these areas, they have been very similar in the 21st Century context to what Roosevelt did when he became President; and getting similar results and exporting those results to a significant degree to the benefit of other countries.

What lies underneath this, as Lyndon LaRouche has really stressed to the satisfaction of everyone who has listened to him, and should go and look into this; is the loss of productivity – the collapse in the growth of productivity in the United States and European economies during that same period of time. There is a crude measure of productivity which one often reads about in the financial press and in reports from the Commerce Department and so forth. By that measure, which is simply gross domestic product divided by the number

of hours worked of the labor force, by that measure, productivity growth during the term of Obama in the White House, has been approximately 0.8% per year. And actually, you can see if you look at the progression, that that growth took place in 2010, 2011, 2012, and part of 2013. Since then, we have seen no productivity change whatsoever; in fact, three of the last four quarters of the year reported by the Labor Department, have seen productivity in the United States go down, not up. So that productivity in the last 12 months of this economy has gone down. I won't go into the European figures.

This is crucial, even though it's a very crude measure, because it indicates that the productivity of labor is not increasing in such a way that labor can get higher wages; so wages stagnate when this is the case. New capital investments by business are not taking place; the rate of new capital investments by business is extraordinarily low. If this is now on the screen [Fig. ?], this shows a more fundamental measure of productivity growth known as technological productivity growth, or total factor productivity growth. Before giving you a narrow definition, let me read a report which was done by the National Bureau of Economic Research about the growth in the 1930s of this total factor productivity in the United States economy; which you can see is the highest of those bars. What the National Bureau of Economic Research said much later in a report written in this century, is that "The extraordinary growth of this technological productivity in the Roosevelt New Deal era, was due to the very strong growth in electric power generation and distribution, in transportation, in communications, in civil and structural engineering for bridges, tunnels, dams, highways, railroads, and transmission systems, and in private research and development." In other words, what happened during that period of time which made it an even greater burst of productivity than we saw during the World War II mobilization which followed it, what happened during that period of time is that the tremendous demands on

the economy of the great infrastructure projects of Roosevelt – including the development of nuclear power and the development of all of the huge hydroelectric power sources; was that everything involved in engineering power, in engineering roads, in engineering tunnels, in engineering great civil works of all kinds, was technologically revolutionized. The companies involved and the agencies involved made breakthroughs in research and development in order to do these things more powerfully and more efficiently; and really to conduct projects on a scale that had never been done before, in such a way that there was very rapid technological progress under the impulse of this pursuit. And scientific progress as well, if you think what underlay the development of the nuclear power piles, it was the beginning of particle physics, the beginning of nuclear biophysics, the beginning of plasma physics, and the basis for the attempt to develop fusion energy today. There were tremendous developments going on underneath these great works of the Roosevelt era.

So, if we go back to the slide for a minute, you see that by far the highest rate of yearly growth in this technological productivity; that rate of growth is almost 3.5% a year. That rate of growth is in the 1930s; followed by the 1940s, including the war mobilization when it is about 2.7% per year. And after rather a slump in the Eisenhower 1950s, back up in Kennedy's Apollo project 1960s to 2.7% growth per year in technological productivity; and then look what happened. If I could take you off through the '70s, '80s, '90s, the first decade of this century with the Bush Presidency, 1% per year growth or less. And if I could take you off the end of that graph to the Obama years, it would be 0.53% growth per year, according to the National Bureau of Economic Research. So, you see there the under-girdings of the collapse of an economy in the complete loss of real productivity in that economy; and therefore, the ability to launch growth and sustain growth which this represented.

Again, it's very important that this was recovered so rapidly in the 1960s when Kennedy again put great expenditures and great projects at the very frontiers of science in the Apollo project to reach the Moon, but in the broader plans which were then being made and developed for the further exploration of space, which we'll get to. This made a tremendous difference. I should point out that, according to a recent study by the Harvard School of Business of this same factor, in China over the last decade, it has grown at a rate of 3.08% annually; somewhat higher or equal to the highest that the US has achieved, namely that under the Roosevelt period. So that when you have this collapse in productivity in the US and European economies, you have at the same time, de-industrialization of those economies accelerating; with the result of on the one hand, a real destruction of the labor force – the people. We've talked about this, it isn't necessary to go through it again; but we've talked about the connection between this process and the increasing propensity of Americans who were previously productive, to commit suicide in one way or another – by drinking, or drugging, or in other ways themselves to death. The data just keep coming, the studies just keep coming out on this; each one more depressing than the last. That has been the result of this real collapse; and it has even begun – as I indicated at the beginning – to shrink and undermine the biggest banks who have done so much to cause it. So that even the derivatives markets have, in the last few years, have shrunk; and so have the biggest banks, which became even bigger by swallowing other banks in 2008. They have shrunk; they are parasitizing a host which is dying.

The best way to conclude, I think, would be to quote something that Helga Zepp-LaRouche said this morning, which I think is absolutely correct: "If the United States and Europe are to cooperate in 10 days with the purposes of this growth and innovation summit of the G-20, they must do two things, otherwise they're not cooperating. The first thing is they must implement and enforce Glass-Steagall regulation of their

banks. And I should point out that China is the only major economy in the world which has a currently enforced efficient Glass-Steagall bank separation law; passed in 1993. It has been much debated since then, but kept intact and enforced. They must pass Glass-Steagall and enforce it; and secondly, they must write off – not just write down, but write off – the nominal values given to the still \$500-700 trillion worth of derivatives on the books of their banks. In order that those banks can again, under Glass-Steagall become vehicles for the transmission of productive credit and progress. If the United States and Europe are willing to do that, then the real work can begin, of restoring growth and scientific progress to the world economy. If they're not, then they are effectively to be accounted saboteurs of this noble effort that is being led now by China." So, I'll stop with that.

OGDEN: I do want to add just one quick thing before we get into what Kesha and Ben have to present. I would say, Helga and Lyndon LaRouche are not merely peripherally involved in this process which is now coming out of China; but actually centrally involved, both now and historically. I think it should be remembered that just a few weeks ago, Helga LaRouche was one of the prominent speakers at an event called the T-20, which was a gathering of international think tanks and other persons of that type in the lead-up to the G-20 summit in China. Helga LaRouche was involved in that. Helga has travelled to China I think half a dozen times in the recent several years now; and is a prominent personality in the public discourse there. One other thing that is notable is that the G-20 was developed as the G-22 in 1997-98 at the time that Bill Clinton was making a speech at the Council on Foreign Relations in New York City; where he called for a new international economic architecture. That was the framework in which the G-22 was formed. That was exactly the same time that people probably remember the recent webcast where we showed the video clip of Lyndon LaRouche speaking in Washington DC about the development of the New Silk Road, the Eurasian Land-

Bridge, and the cooperation between Russia, China, and India in creating a new economic framework for Eurasia. That has now converged; the new international economic architecture and the New Silk Road Eurasian Land-Bridge is one thrust that's coming out of China and Russia. Historically, even rewinding back before that, Mr. LaRouche's proposal – which Bill Clinton did pick up on in a certain way in 1997-98 – was for a New Bretton Woods; a reorganization of the world economic system, which is something which he has been on the record centrally leading for 40 years if not more, going all the way back to some of the discussion among leadership of the Non-Aligned Movement for a New International Economic Order by that name. And also Mr. LaRouche's idea for international development banks, which is exactly what the AIIB or the BRICS new development bank now are echoes of.

So, historically, this is something that Lyndon and Helga LaRouche have led from a central position and continue to play a very central role in shaping. And I would just emphasize Paul's point that it is now incumbent upon the United States to take very bold and dramatic decisions to communicate, "Yes, we are no longer going to be Obama failures. We are no longer going to reject these overtures that are coming very explicitly from China for participation in this new system; but we're going to join it, and we're going to show not only our good will, but our intention to do so. By restoring Glass-Steagall immediately and freeing ourselves from the bondage of this dying system which is dragging the entire trans-Atlantic down with it. So, that's an action point that needs to be taken in the days ahead.

GALLAGHER: That's very well added, and I think Lyn and Helga have given the kind of laser focus to this impulse for development, which China, Russia, other countries, India, have shown. That it had to be focussed around not only the frontiers of science, but the frontiers of travel so to speak; of passenger and freight travel, and of crossing the Eurasian

continent, which had never been done before. But now, in addition, and particularly recently, Helga has, through a whole series of major conferences, put an additional focus on bringing that development, that Silk Road, through the Mideast; as the only way in which the cauldron of the Middle East could possibly be made into a peaceful and developing area, is through that same New Silk Road process. There's been a great response to that in countries like Yemen, Egypt, other countries of the Mideast.

KESHA ROGERS: I want to take up from there. I think the question at hand is, what is it that fosters this impulse for development that you spoke of, Paul; and what fosters the rapid increase of rate of growth in a society? Mr. LaRouche, over the years, has defined this as the creative development of the human mind and the productive powers of labor of a society to make new breakthroughs and scientific and technological progress that actually improves not just the conditions of mankind on the planet; but improves mankind's ability to actually go out into the far reaches of our galaxy, to develop the resources of our Solar System. This is exactly the discussion that we had with Mr. LaRouche – some of the Policy Committee members and our Basement Team – just recently. His response to the rapid developments of China's leadership in developing the Moon and their plans for going to the far side of the Moon by 2018, that what we're looking at here is not just going to the Moon for the sake of going to the Moon, or finding another landing spot on the Moon. This is critical in a commitment toward international cooperation and a science driver essential for cooperation and development throughout the planet and beyond. Mr. LaRouche recently called for and made the point that we have to have a complete mapping and development of our Moon's surface. He called for the mapping of the Moon's surface being something that we do not and have not fully come to understand. A lot of people will say, "Well, we've already been there, done that." A lot of nations have landed various rovers on the Moon, or satellites

on the Moon; or we've had orbiters taking pictures of the Moon. But one thing we have not done, is to go to the far side of the Moon; and recognize the potential that is set to be unleashed from this new feat and endeavor that only China – being the first nation – would be out to present and create.

So, I think when we think about what it is that fosters economic progress, again, we have to look at what China is representing as a leader of the world right now in terms of what they've unleashed in the rapid development of their momentum towards space exploration; and particularly development of the lunar surface. There is so much that we have yet to accomplish right now. We've only touched at a very small surface area of the Moon. It's important to see that the opening of the far side of the Moon represents a vast potential to give us new insights into human growth.

So, we were just a moment ago talking about the negative growth rates under the insane policies of the Obama administration. Well, what has this been caused by? What has this been a result of? This has been a result of Obama's continued murderous policy and spitting on the legacy of Presidents Franklin Roosevelt and John F Kennedy, and the visionary legacy embodied by the great German-American space pioneer Krafft Ehrlicke. What he has done, not just to dismantle the space program, but to dismantle the commitment towards human development and human progress. What has he done in place [of that]? He's actually shut down our Constellation program; the program that had slated us in the trajectory in the United States to be in cooperation with nations around the planet around the commitment to return to the Moon, and eventually to the far side of the Moon. What did Obama replace this policy with? He replaced it with an insane policy of capturing an asteroid, cutting our fusion development program, and continuing to bail out the Wall Street speculators who represent no commitment to human progress and growth.

The American people have to ask themselves how much longer

will we put up with this atrocity, this tragedy that has taken hold of our nation? Right now, you look at what was offered to Obama by the Chinese, by the Russians, in terms of "win-win" cooperation; the "win-win" cooperation exemplified by the offer of President Xi Jinping of China to not only work for the common aims of mankind in the development of the Silk Road development plan and projects that were going to benefit the growth of all mankind. To work in collaboration on the exploration of space, which is absolutely crucial to this intention. Obama has refused that. The American people and members of Congress have sat by and done nothing about it.

So, you look at the fact of, this is the reason why we face a negative growth rate in the society right now represented by the United States and the trans-Atlantic financial system. There are a lot of nations right now that are starting to get knocked over the head and recognize that if they don't join with the progress and the New Paradigm being set forth by China and Russia for international cooperation in space development and economic growth, they will be, as the head of NASA in the United States said about the US not cooperating and collaborating with China in space exploration, on the outside looking in. That's where we're going to be if we do not actually take up this full commitment to not just the exploration of space, but truly to what that means. It really can be defined by looking at the vision that was laid out by Krafft Ehrlicke as a great associate and friend of Lyndon and Helga LaRouche before he passed away. What Krafft Ehrlicke identified in terms of the importance of lunar exploration in a writing that he provided prior to his death, earlier in his life, called "Lunar Industrialization and Settlement". I want to read from that just briefly, to give you a sense of what it is that is the priority for the development of the lunar surface in the way that Krafft Ehrlicke envisioned it. It must be taken up as a national and international mission again. So, Krafft says that: "The most important aspect of lunar development lies in the human sector. It bears repeating that

technological progress and environmental expansion are no substitutes for human growth and maturity; but they can help the human reach higher maturity and wisdom. He goes on to say that "Human growth is contingent not only on the absence of war, or overcoming war, poverty, and social injustice. But also on the presence of over-arching elevating goals and their associated perspectives. Expanding into space means to be understood and approached as world development. As a positive, peaceful, growth-oriented, macro-sociological project, whose growth is to ultimately release humanity from its present, parasitic, embryonic bondage in the biospheric womb of one planet. This will demand immense human creativity, courage, and maturity."

So, that's what we're discussing here. How do you actually free mankind from this adolescent stage? From the understanding that we are confined to one small planet with limited resources, to the bondage of a biospheric womb on the planet that keeps mankind at states of limited development in a fetal position. When is it that human beings are going to decide to grow up and to leave the nest? That is what is represented by the mapping of the lunar surface; that is what is represented by mankind's reaching out and growing up and going out into the exploration of space. That is the creative process that we must take up right now, which is being denied to us by the attacks on our space program. This is not just the space program as a fun, side project or a hobby; but what is essential to the creative progress of mankind as Mr. LaRouche has clearly understood and has made clear in his development of the Four Laws to Save the United States. The essential aspect of those Four Laws, as was stated by Paul earlier, starting with the Glass-Steagall banking reorganization, going into the progress of re-establishing a credit system, to invest in long-term development projects, has to be centered around a science driver fusion program. This can only be fully developed and fully realized when we realize and bring about our full potential in the exploration

of space and everything that represents; including the development of helium-3 on the Moon.

So, as I've said; as Krafft Ehrlicke, as Mr. LaRouche understands, and as the Chinese and others who are cooperating with them understand, that the most important aspect that we're dealing with right now is the defense of human creative progress. So, I'll just stop right there.

BEN DENISTON: I think that's well said. Maybe the point to be taken through all of this, the focus on the issue of productivity in the beginning, this discussion of the space program, what we really need to push in this context is the realization that this program Kesha's laying out, returning to Krafft Ehrlicke's vision for lunar development and expansion into space; this is necessary. This is a necessary program, this isn't a cost. These are the kinds of things that actually are the substance of increasing the net total value accessible to mankind as a whole; increasing the productive powers of labor as we're discussing. You hear all this silly talk still about jobs; creating jobs, when we have a net collapse in the productivity of the economy, as we saw with what Paul went through, what Kesha's talking about. This is what actually creates the type of activity that increases the ability for society to sustain itself at a higher standard of living increasingly with less labor input required to maintain the requirements of society. Maybe in the context of Mr. LaRouche's emphasis in the recent weeks, that's also the importance of his focus on Einstein. That also goes to a deeper level of what are the fundamental changes that mankind only uniquely can make that allow us to have these kinds of transformations. We certainly have a clear program before us with what China and Russia are leading.

Just for our viewers, next Wednesday, we're going to be discussing some of this lunar program in a little more detail. So, I would definitely highlight that as a coming episode; we're going to focus a little bit more on this lunar far side

program. What China is doing; what's so unique about the far side of the Moon. We just have a clear march from these nations leading in this direction – fusion and space together. This is the driver that's absolutely needed; it's not a cost, it's not an expense. It's a necessary requirement for mankind; especially for the United States in our state right now. That should also be seen as driving to the process of pushing real fundamental breakthroughs in science such as we haven't had since Einstein. I know Jason Ross has elaborated this in recent days to good effect.

With the imminent breakdown of this financial system and the importance of this G-20 focus coming up right now in the context of clear recognition that we're right on the verge of something worse than a repeat of 2008; I think this being the clear message and marching orders for where we need to go, is absolutely critical at this point. It's not enough just to address and reorganize the financial system; that's absolutely required, but to what effect? To actually drive the kind of growth that China's leading; Kesha's leading a revival of that in Texas to get that going in the United States again.

OGDEN: Along those lines, this entire process that I laid out in terms of Mr. LaRouche's advocacy for a new international financial architecture, was never separate from his insistence that it had to be based on fundamental scientific revolutions; the discovery and incorporation of new physical principles into the economy at large. Not let's rearrange just the bureaucracy of how banks work, or something like that. And it was not even just what other people turned it into, which was that we need equal representation for the developing countries; or the Third World is not having the proper voice at the bargaining table at the World Bank or something like that. It was never something at that level; it was always at the level of why did Mr. LaRouche found the Fusion Energy Foundation, for example. Can you imagine what kind of productivity would be unleashed by the development of

commercial, controllable fusion power? That would be unequalled by anything that has come heretofore; it would make what FDR achieved look like hardly anything. Mr. LaRouche's emphasis with the Strategic Defense Initiative was always that we need a breakthrough in terms of physical principles; it was hand-in-hand with fusion energy development, but it was also bringing that into the realm of space exploration and harnessing principles which were beyond what man even understood at that point. In the same exact period, he was also discussing how are we going to have lunar colonization and colonies on Mars. This was LaRouche's emphasis all through that time.

So, the new economic architecture is not separate from a fundamental revolution in science on the caliber of what Einstein achieved; and that is what drives economic productivity. Nothing less than that.

GALLAGHER: I wonder if you can get the third graph on the screen. This gives an idea of how – this goes from 1958 over to 2012, and it's the NASA budget. This gives an idea of how rapidly leaderships of the United States abandoned the actual frontiers of space exploration before we had even gotten to the Moon for the first time. Because by the time we did, that tremendous drop was already underway; and it goes all the way to the present day. The same thing could be shown for the United States effort in research on fusion. They just were abandoned in the face of the extraordinarily powerful visions of human future powers that pioneers like Krafft Ehrlicke had, in terms of covering the Moon's surface with a new human habitation and industrialization as a jumping off point for the rest of the Solar System. All of that – he called it the Seventh Continent – all of that was abandoned along with the tremendous power resources and capacities involved in the fusion technology. Today you can barely find a laser cutting process anywhere in US industry; these things have just been abandoned. If what you see in that graph were reversed very

suddenly under the impulse of a desire and a decision that gets rid of Obama and his leadership, and a decision that says we will be part of a team of space-faring nations which in this endeavor would be led by China; maybe in others by us, in others by India, in others by Russia. We'll be part of that overall exploration and this will reverse; this would have a tremendous impact on the entire not only productivity, but the condition of society. This is really the condition of the individual human being, who has these creative possibilities is what LaRouche is always, always talking about; that this is what makes such possibilities of an individual becoming a genius and the fruitfulness of that genius. This expands it to the greatest degree, if leadership will make these kinds of decisions. This decision is right in front of us with this upcoming G-20 summit; and again, I repeat what Helga said. If the US doesn't put Glass-Steagall into law – it's now been adopted by both parties in their platforms; it ought to be law by no later than the end of this year. If the US doesn't put Glass-Steagall into law immediately, and enforce it right off the collapsing derivatives bubbles; then it's sabotaging this process which has to go forward. Then we will see more loss of our population, more suicide, more drug addiction, more hopelessness among the population unless we make this 180 degree turn.

OGDEN: One thing Helga has also repeatedly said upon her return from these trips to China, is that – and I think other people just pick up on this, too – is that the optimism is pervasive; you can sense it among the population. The 3.8% growth rate in productivity, the 8% growth rate, is just a reflection of an attitude that says, "Our job is to create a future. We will give our children a future. Our lives have meaning because we are involved in creating a future which has not, prior to this point, existed." If you contrast that with an increasing pessimism, cynicism, rage – which is clearly reflected in this election process in the United States population – all of those are symptomatic of exactly what is

being addressed in this discussion.

One other thing that Krafft Ehrlicke said which I thought was just well put; he said, "If God had intended us to be a space-faring species, he would have given us a Moon." Well, he did; and that's the launching-off point for mankind to move into the Solar System and beyond. So, if that's not an optimistic idea of the capabilities of the human species, I don't know what is. I know that that's one of the elements that is also being incorporated into the Manhattan Project process.

One more thing I wanted to mention before we close the show today, is the accompanying articles in this week's *Hamiltonian* are: 1) a short article by Jason Ross on the true genius of Einstein. It's called "Discovering Humanity's True Nature; the Case of Einstein". But then, the back side of the broad sheet is a discussion of 1) an article by Diane Sare, called "2016: America's Moment of Decision, *in which she discusses some of the legacy of the optimism surrounding the tradition of Classical music within the United States and the fight to revive that tendency among people who were close friends with Lyndon LaRouche when they were alive: Bill Warfield; Sylvia Olden Lee; Robert McFerrin; and others.* And then there's a very short excerpt of an interview with the national music director of the Schiller Institute, John Sigerson, *in which he's discussing the significance of the upcoming series of four concerts of Mozart's Requiem over the weekend of September 11th, in the interests of justice and in dedication to the victims of those attacks and everything that has happened since.* So, that's another very crucial element in terms of the ability to uplift a population and to give them a sense that a future is possible; and that these kinds of very dramatic changes in policy could happen in a very short amount of time. If we were able to force the declassification of the 28 pages, which we did; nobody can deny the very significant central role that we played in doing that. People might have said, "This is a hopeless cause." If we were able to do that,

then yes, we also can force the passage and enforcement of Glass-Steagall and a radical, dramatic change in policy of the United States in the direction of this new economic architecture which is being led by China and Russia among others.

With that taken as the final word, I'm going to thank everybody for joining me – Paul Gallagher, Ben Deniston, Kesha Rogers; and thank you all for joining us here today. I know we continue to gain new subscribers of the LaRouche PAC live YouTube channel; so I encourage you, if you have not done so yet, to subscribe to this channel. You will get the opportunity to have a notification of this discussion that Ben mentioned next Wednesday, on the further implications of the Chinese lunar program. Thank you for joining us and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Fremtidsudsigter

»Når skibe til at besejle tomrummet mellem stjernerne er blevet bygget, vil der træde mennesker frem til at sejle disse skibe.« (Kepler)

25. august, 2016 (Leder) – Vi ser på internationale operationer. Internationale faktorer er de væsentligste for os lige nu. Lokale reaktioner kan være mere begrænsede. Verdens nationer ønsker at tilslutte sig, og vil tilslutte sig, Kina med den langsigtede mission at kortlægge Månen i forbindelse med Kinas banebrydende mission til Månens bagside i 2018. Månen er det nødvendige springbræt til hele rummet. Som Krafft Ehrlicke sagde:

»Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle blive en art, der færdes i rummet, ville han have givet mennesket en måne.« Men hvordan kan nogen være i tvivl om, at USA skal være fuldt ud involveret i denne proces, ved hvilken menneskehedens fremtid generationer frem i tiden bliver skabt lige nu af dem, der er i live i dag? Ja, dette er selve livets formål. Vil Obama insistere på, at vi ikke vender tilbage til Månen? »Har været der; har gjort det?« Det viser, hvad der må ske med Obama; hvor Obama må gå hen, og hvorfor.

Historien om menneskehedens rumprogram, fra dets begyndelse i Tyskland og gennem alle dets udviklede udviklinger i det 20. århundrede og videre til dets fremtid i det 21. århundrede og længere frem endnu, er et globalt spørgsmål, der skal behandles globalt og især funderes i dets førende ophavsmand, Krafft Ehrickes indsigter. Ehricke arbejdede tæt sammen med Lyndon og Helga LaRouche og delte fuldt ud deres dybe og totale engagement.

Den dybere forståelse af dette spørgsmål i sit fulde omfang leder ind på mange andre områder, områder, som den dårligt (fejl-)uddannede lægmand forestiller sig at vide noget om, men hvorom han ingenting ved. Ved han sågar, hvad en videnskabsmand er? Er en videnskabsmand en forsker, der finder en bedre formel til at repræsentere såkaldte eksperimentelle resultater? Nej, slet ikke. Og hvad er videnskab?

Vi må have en generel forståelse af menneskehedens rumprogram, dets historie og dets fremtid, i den form for brede termer, hvori Krafft Ehricke forstod det. Hvilke spørgsmål præsenterer Månens bagside os for nu, i forhold til, hvad Solsystemet vil komme til at betyde for os senere? Vi må forstå disse spørgsmål for at kunne opbygge en rumpolitik for fremtiden.

Fortsatte studier af det, som Krafft gjorde i løbet af sit liv, først i Tyskland og sidenhen i USA, er en solid base for fremtidige fremskridt. Det spørgsmål, som han stillede til

Helga Zepp-LaRouche, da han vidste, at han snart skulle dø, satte alting i forbindelse med hinanden. Dette spørgsmål lever stadig videre i dag.

Mere generelt er vi nødt til at lokalisere dette aspekt af historien inden for hele historiens struktur. Vi ser ikke bare på et enkelt aspekt. Vi må tage udgangspunkt i hele planetens histories sammensatte struktur: DET er vores ansvar. Når folk gør det, er de tvunget til at tænke på den måde, og de begynder at producere på den måde.

Obama, og hvad han repræsenterer, skal fjernes – med hvilke midler? Vi ved det endnu ikke, men vi er nødt til at dumpe ham, eller foranledige, at han bliver dumpet. Hvis vi ikke gør det, ved vi ikke, hvad der kan ske. Han må smides ud og klart fordømmes, ellers er muligheden for at redde civilisationen i alvorlig fare. Han må ydmyges og fjernes fra embedet. Hvis ikke vi gør det, står vi i problemer til halsen.

Vi må fremme processen; vi kan ikke lade processen kontrollere os. Vi er nødt til at drive processen fremad og opnå effekten. Dette vil ikke komme gratis til os; vi må vinde det.

*Foto: Den 14. juli 2015 så NASA's New Horizons-rumfartøj tilbage i retning af Solen, og indfangede tæt på solnedgangen dette billede af de forrevne, isdækkede bjerge og flade is-sletter, der strækker lige så langt Plutos horisont er synlig.
[foto: nasa.gov]*

POLITISK ORIENTERING den 25.

august 2016:

1. del: Kina ønsker at etablere en nye finansiell arkitektur på G20-mødet.

Se også 2. del.

Hør også en diskussion på engelsk om menneskets erkendelsesevne

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Efter mødet på dansk, havde vi en diskussion om menneskets erkendelsesevne på engelsk sammen med vores kollega Flavio fra Italien. Inden optagelsen begyndte, talte Flavio om problemet med videnskabsundervisning, som er baseret på empirisme, der betoner erfaring, i modsætning til tænkning.

Part 1:

Part 2:

Obama-krisen er nu over os

25. august, 2016 (Leder) – Den største enkeltstående hindring for, at verden kan bevæge sig ind i det nye globale paradigme for samarbejde om udvikling, videnskabelige fremskridt og en ny æra med rumforskning og opdagelser, er de mange kriser, der er blevet fremprovokeret af den britiske agent Barack Obama i løbet af sine syv-et-halvt år i embedet.

Det er heldigt, at verdens ledere skal samles ved en række topmøder, der starter i løbet af de næste par uger, og som vil give mulighed for at imødegå disse accelererende kriser og for, under ledelse af personer som Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi, at handle med dristighed. Xi Jinping har allerede gjort det klart, at han vil bruge sit formandsskab af dette års G20-topmøde til at genoplive den oprindelige målsætning om at skabe en ny global finansiell og økonomisk arkitektur (G20 udviklede sig fra præsident Bill Clintons G22-initiativ, der skulle finde løsninger på 1997-98-fasen af det fortsat fremstormende, globale finansielle sammenbrud).

Obama-katastroferne rammer i hele verden, herunder i USA, hvor Obamacare er på randen af et sammenbrud med store sygeforsikringselskaber, der insisterer på præmiestigninger for 2017 på 40-62 procent, og med mange stater, der er ude af stand til at opretholde markeder for sygesikring, som Obama ellers hævdede ville reducere forsikringssatserne og udvide dækningen.

Obamas forfejlede politik i Mellemøsten og Nordafrika fortsætter med at være en hårfin udløser for en større krig med Rusland. Embedsmænd i Pentagon har udstedt direkte trusler om at nedskyde russiske og syriske fly, hvis de truer amerikanske specialstyrker, der opererer med syriske oprørsgrupper inde i syrisk territorium – en åbenlys krænkelse af syrisk suverænitet. I går nåede den tåbelige Obama-politik et absolut lavpunkt, med amerikanske styrker, der yder støtte

til en tyrkisk-ledet invasion af det nordlige Syrien til bekæmpelse af både ISIS og kurdiske krigere – som også er støttet af amerikansk militærpersonel. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, som skal mødes med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i Geneve på fredag og lørdag, har gjort det klart, at der ikke kan blive nogen fælles amerikansk-russisk krig mod Islamisk Stat, med mindre USA gør det klart, at Washington ikke støtter Al Qaeda-Nusra Front, der for nyligt ændrede navn og hævder at have droppet sine bånd til Al Qaeda.

I det asiatiske Stillehavsområde har indsættelsen af det amerikanske THAAD missilforsvarssystem i Sydkorea øget risikoen for krig i dette omskiftelige område. USA og Sydkorea udfører nu fælles øvelser ud for den koreanske kyst, øvelser, der har foranlediget Nordkorea til at udføre en prøveaffyring af et ubådsbaseret missil, der landede i Japans ADIZ i det Østkinesiske Hav (Air Defense Identification Zone; luftforsvars-identifikationszone).

På trods af klare beviser for, at saudierne i deres krig mod Yemen begår folkemord, så fortsætter USA med at levere afgørende støtte til den saudiske krigskoalition og fortsætter med at sælge for hundreder af milliarder dollars våben til kongeriget – selv efter udgivelsen af de 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der dokumenterede omfattende støtte fra det saudiske regime til de terrorister, der angreb World Trade Center og Pentagon.

Alt, hvad præsident Obama har rørt ved, siden han tiltrådte embedet, har vist sig at være katastrofalt, og den kumulative effekt af hans krigspolitik og hans monetære og økonomiske politik har bragt verden på randen af katastrofe.

På samme tid har Ruslands, Kinas, Indiens og andre eurasiske landes indsats skabt nye muligheder for økonomisk vækst gennem projekter, der er godt i gang, under Kinas program for Ét

bælte, Én vej, som nu også er vedtaget af den Eurasiske Økonomiske Union, og som ASEAN-nationerne og andre nu også i stigende grad tilslutter sig.

Tiden for at dumpe Obama er for længst overskredet, og sammen med ham også hans britisk-dikterede politik.

Foto: Et nyt paradigme er inden for menneskehedens rækkevidde, hvis Obama endelig fjernes fra embedet før valget. [Officielt Hvide Hus-foto af Pete Souza]

Det danske Schiller Institut har succesrig intervention ved konference i Danmark for kinesiske eksperter i Europa

Den 18. – 20. august fandt den 8. årlige konference for Forbundet for Sammenslutninger af Kinesiske Eksperter i Europa (FCPAE) i Danmark sted, med titlen »Nye muligheder for kinesisk-europæisk samarbejde – inkl. initiativet for 'Ét bælte, Én vej'«.

Der var omkring 450 deltagere, med repræsentanter for kinesiske eksperter, der arbejder i Europa, danske, europæiske og kinesiske regeringsfolk, selskabsrepræsentanter, studenter og akademikere.

Schiller Instituttets delegation, der var blevet inviteret til at deltage, havde livlige diskussioner hele dagen med mange af deltagerne i området, hvor man får forfriskninger, i

konferencesalens forhal, og fik kontaktinformation fra 85 personer fra Kina, Danmark, Sverige, Tyskland, Belgien, Frankrig og UK. De var meget interesseret, da de hørte, at vi mobiliserer for at få Europa og USA til at arbejde tæt sammen med Kina om bygningen af projektet for 'Ét Bælte, Én Vej', og for at udvide dette til en økonomisk udviklingsstrategi for Verdenslandbroen i stedet for at forsvare det døende, transatlantiske system og konfrontation og krig med Kina og Rusland. Helga Zepp-LaRouches tale ved T20-konferencen i Beijing og reklamemateriale for Verdenslandbro-rapporten blev delt ud på kinesisk, dansk og engelsk. Dette vil blive fulgt op af en rekruttering af alle til at blive ambassadører for det nye paradigme i Europa.

En kontakt begyndte at forklare, hvorfor det vestlige finanssystem vil krakke, og hvordan dette kan føre til krig gennem provokationer i Ukraine og det Sydkinesiske Hav, og han købte omgående Verdenslandbro-rapporten. Andre gav udtryk for deres forundring over, hvor omfattende Schiller Instituttets vision var, og de kunne på den anden side forstå faren for kollaps og krig. En anden kontakt er endda koordinator for kinesiske børnekor i Danmark.

Selve konferencen blev også arrangeret af Sammenslutningen af Kinesiske Eksperter i Danmark (ACED), med co-sponsorering fra det Danske Udenrigsministeriums departement Investering i Danmark, Konfucius-erhvervsinstituttet i København ved Københavns Erhvervsskole, Hillerød kommune, hvor arrangementet afholdtes, og Københavns investeringsdepartement.

På den kinesiske side sagde den kinesiske ambassadør til Danmark, H.E. hr. Biwei Liu, at, konfronteret med den sløve verdensøkonomi præsenterer det afgørende initiativ med 'Ét bælte, Én vej' (OBOR), med win-win-samarbejde, en ny mulighed for at revitalisere Eurasien. Det er meget betydningsfuldt for Kina og Europa at bygge OBOR i fællesskab. Han talte om væksten i de dansk-kinesiske økonomiske relationer, og at OBOR vil betyde endnu flere muligheder for samarbejde.

*T.v. Den kinesiske ambassadør i Danmark H.E. hr. Biwei Liu, og
præsidenten for den Kinesiske Kultur- og Kunstfond, Gu
Changjiang, t.h.*

Vicepræsidenten for Statens Administration for Udenlandske Ekspert-anliggender i Kina holdt også en tale. Desuden gav præsidenten for Kinas Kultur- og Kunstfond, Gu Changjiang, en meget interessant præsentation af »Ét Bælte, Én vej-museets Uddannelsesprogram«, som arbejder på at forbinde alle verdens museer gennem en internet cloud, og han viste en spændende video om projektet, der viste kinesiske skolebørn, som modtog undervisning af en museumsguide et sted i verden.

Udstrakte danske relationer med Kina tjener som en livline for det nye paradigme, selv, mens landet fortsat støtter sanktioner imod Rusland. Dette kom til udtryk gennem deltagelsen af højtplacerede danskere, inklusive videohilsen fra den danske udenrigsminister, der var i Argentina, og den danske kronprins Frederik fra Brasilien, så vel som også fra chefen for Handelsrådet ved Udenrigsministeriet, der havde været generalkonsul i Shanghai, samt lokalvalgte repræsentanter.

Danmark er det eneste land, der har haft en ubrudt diplomatisk tilstedeværelse i Kina siden 1908 og som var et af de første lande, der anerkendte Folkerepublikken Kina i 1950, og i 2008 blev et strategisk partnerskab etableret. Repræsentanten fra Handelsrådet sagde, at der nu er 500 danske selskaber i Kina, og 100 kinesiske selskaber i Danmark. Førende danske selskaber, der er involveret i Kina, præsenterede deres erfaring.

Der var også en interessant præsentation om det Kinesisk-danske Universitetscenter i Beijing, et fælles forsknings- og uddannelsesprojekt mellem otte danske universiteter, det Danske Ministerium for Højere Uddannelse og Videnskab, det

Kinesiske Universitet ved det Kinesiske Videnskabsakademi, samt det Kinesiske Forskningsinstitut ved det Kinesiske Videnskabsakademi.

Alt i alt vil konferencen være med til at forøge de kinesisk-europæiske relationer og Schiller Instituttets kampagne for et nyt paradigme.

Kina advarer: G20 må gøre en ende på monetarismens dominans over verdens finansielle og økonomiske system, før en nedsmeltning

23. august 2016 – Det kinesiske nyhedsagentur *Xinhua* udgav i dag flere historier, der udtrykkeligt fremstiller den presserende nødvendighed af at »reformere« det internationale finansielle og økonomiske system ved G20-topmødet den 4.- 5. september, konfronteret med sådanne kriser som »et muligt kollaps af eurozonen«, hvilket, bemærker *Xinhua*, »forventes at kaste en skygge over verdensøkonomien«.

*Xinhua*s telegrammer henviser til IMF's nylige rapport, der forudser langvarig stagnation i de udviklede lande under det nuværende system, men citerede dernæst den tidligere formand for USA's Federal Reserve, Alan Greenspans udtalelse i et interview med Bloomberg Radio, der blev udsendt i weekenden, om, at han forventer, at Eurozonen »vil bryde sammen«, som en

måde, hvorpå de påpeger de umiddelbart forestående farer.

»En sådan tragedie kunne blive til virkelighed som et resultat af, at de udviklede økonomier ikke overvinder det stadigt større svælg mellem de rige og de fattige nationalt, reducerer gældsbyrden og fornyer aktivitet og vitalitet i udviklingen, efter den globale finanskrisen i 2008«, skrev *Xinhua*. Denne manglende overvindelse har »ført til tvivl og kritik af neoliberalismen, som USA er fortalere for, og som afslører manglen på både ideer og forholdsregler hos dem for at fremme den globale økonomi«.

Xinhua identificerede monetarismen som en sygdom, der skal erstattes af vækst, og skriver, at »en overdreven afhængighed af en monetær politik, især i nogle udviklede lande, har ført til makroøkonomisk og finansiell ustabilitet andre steder. Anvendelsen af finanspolitik er også begrænset i nogle lande pga. det store gælds niveau ... Alt imens finanspolitik og en monetær politik vil adressere fluktuationer på kort sigt, så behøves der en strategi på længere sigt for at ophæve den nuværende sygelighed, der gennemtrænger verdensøkonomien. Reformen og strukturtilpasninger i særdeleshed må inkorporeres i de aktuelle rammer for politikken, for at skabe et frugtbart miljø for vækst«, skrev *Xinhua* i sin historie, der havde titlen »G20-topmøde i Kina en affyringsrampe for global økonomi«.

Alle G20-nationer – bemærk, at Kina mobiliserer *nationer*, ikke »markeder«, som løsningen – fortjener at, og må, spille en større rolle i styringen af verdensøkonomien. »Kina vil bruge G20-konferencen til at give stødet til dialog blandt udviklede lande og udviklingslande omkring potentialet for at fremme vækst gennem reformer og innovation ... Innovation, der karakteriseres af teknologi og nye produkter og forretningsmodeller, vil skabe nye muligheder for forbrug og strømninger ... «

I et andet nyhedstelegram skrev *Xinhua*, at eksperter

forventer, at den nye, økonomisk orden »vil føre til en fair fordeling af goderne fra den globale udvikling, inklusive overførslen af nye teknologier til udviklingslande, og vil skabe kanaler for, at produktionskapacitet og investeringer kan strømme derhen, hvor der er stort behov for dem«.

G20-topmødet vil blot være begyndelsen. »Det bliver en farefuld rejse med forhindringer. For at adressere den lave vækst med held, må nationer sætte deres lid til samarbejde, gennemførelse og, undertiden, smertefulde reformer. Selv om det måske bliver en bitter pille at sluge, så vil resultaterne tale for sig selv« insisterer den kinesiske nyhedstjeneste.

Verden har hårdt brug for en ny finansiel arkitektur – og et nyt paradigme for tænkning

24. august, 2016 (Leder) – Kinas præsident Xi Jinping har gjort det klart, at han, på det forestående G20-topmøde for statsoverhoveder i Hangzhou, har til hensigt at holde fokus på det presserende behov for en ny global finansiel og økonomisk arkitektur. Faktisk har hele dynamikken i verden flyttet sig til Asien, hvor der tages syvmileskridt hen imod at få den nye finansielle arkitektur på plads. De officielle kinesiske medier, i følge med russiske top-analytikere, har gjort det klart, at et sådant nyt og funktionsdygtigt system må inkludere USA – og det betyder, at USA ultimativt må opgive

dets illusioner om at herske over en unipolær verden, der ikke længere eksisterer, og aldrig burde have eksisteret i første omgang.

En særlig indsigtsfuld opfordring fra Andrey Kortunov, generaldirektør for det russiske Råd for Internationale Affærer, [dukkede tirsdag op i Xinhua](#). Her advarede han: »Jo længere, disse reformer udsættes, desto større er risikoen for nye kriser og ustabilitet i verdensøkonomien.« Der er en udbredt overbevisning om, at Europa er på kanten af et økonomisk sammenbrud med alvorlige globale følger. Bloomberg rapporterede tirsdag, at Deutsche Bank, Barclays og Credit Suisse kombineret sidder på \$102,5 milliarder i »Niveau 3«-aktiver, der er illikvide og ikke vil kunne dumpes med kort varsel i en krise. *The Economist* har givet sin udgave 20.-26. august overskriften »Mareridt på Main Street« og advarer om et kollaps af det \$26 billioner store amerikanske boligmarked, der igen har et bjerg af derivater og andre ikke-bank sikkerhedsstillede gambling-papirer bygget ovenpå.

Kortunov sluttede af med at opfordre til, at »både Rusland og Kina konsekvent bør søge fælles fodslag med Washington og undgå kriser, uden dog at gøre indrømmelser på principielle spørgsmål.«

En anden kommentar i *Xinhua* angreb »den overdrevne afhængighed af pengepolitik« og fokus på »markeder« i modsætning til »nationer« – på bekostning af politikker, der sigter mod reel fysisk, økonomisk vækst, baseret på teknologisk innovation. »Kina vil bruge konferencen til at ansøre til dialog mellem udviklede lande og udviklingslande om potentialet for at skabe vækst gennem reformer og innovation«, annoncerede *Xinhua*.

Grundlaget for en sådan ny global finansiel og økonomisk arkitektur er blevet solidt etableret gennem den voksende integration af Eurasien gennem samarbejde mellem den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) og ASEAN. Kinas Ét bælte, Én vej-initiativ baseret på Lyndon og

Helga LaRouches oprindelige koncept om den Eurasiske Landbro fra midten af 1990'erne, er det princip, som denne eurasiske udvikling har som sin forudsætning.

På et kasakhisk-polsk forretningsforum i Warszawa, Polen, tirsdag, opfordrede den kasakhiske præsident Nursultan Nazarbayev til en trepartsaftale mellem Rusland, Polen og Kasakhstan om opbygning af transportkorridorer gennem Kaukasus-regionen, som endnu et segment af de samlede eurasiske transport/udviklings-korridorer. Det nye fremspirende samarbejde mellem Rusland, Tyrkiet, Iran og Indien, der i den seneste uge er blevet fremskyndet af en række diplomatiske møder, har et lignende fokus, centreret omkring Nord-Syd-korridoren, der løber op fra den Persiske Golf gennem Rusland og ind i Europa, med sidegrene ind i områderne omkring både Sortehavet og det Kaspiske Hav.

Sådanne »win-win«-ideer kræver intet mindre end et paradigmeskift for tankegang – hvor man opgiver de gamle, døde, britiske imperiekoncepter med del-og-hersk geopolitik, koncepter, der bragte verden et århundrede med to verdenskrige og en 50 årig koldkrigsperiode.

I USA og Europa er konkursen af hele det finansielle og monetære system så fremskreden, at den eneste tilbageværende løsning er en omgående genindførelse af en total, Glass-Steagall bankopdeling i USA og vedtagelse af identiske love i Europa. Glass-Steagall er blot det første, uomgængelige skridt hen imod den form for ny finansiel og økonomisk arkitektur, som Xi Jinping vil lægge frem på bordet ved topmødet den 4.-5. september i Hangzhou.

Foto: Fra det seneste G20-møde for finansministre i Chengdu, Kina, 23. – 24. juli, 2016. Ved mødet blev ministre og guvernører enige om, at den globale, økonomiske genrejsning fortsætter, men fortsat er svagere end ønsket, og at der fortsat er risiko for en nedgang.

Tyskland vil vedtage strategi for civilforsvar som forberedelse til en 'livstruende begivenhed'

21. august 2016 – Reuters og flere andre engelsksprogede kilder udgiver detaljer fra en rapport i Tysklands *Frankfurter Allgemeine Zeitung* om det civilforsvarsprogram, som Indenrigsministeriet har udarbejdet, og som angiveligt bliver vedtaget den 24. august ved et regeringsmøde. Det er første gang siden afslutningen af den Kolde Krig, at et sådant program vil blive implementeret.

Indenrigsministeriets 69 sider lange rapport, »Koncept for Civilforsvar«, erklærer, at et angreb på Tyskland, der kræver et konventionelt forsvar, »er usandsynligt«, rapporterede *The Local*, en engelsksproget, europæisk onlineavis, men tilføjer, at landet bør være »tilstrækkelig forberedt i tilfælde af en livstruende udvikling, hvilket ikke kan udelukkes i fremtiden«.

Andre forberedelser omfatter, at befolkningen skal oplagre fødevarer til hvert individ til ti dages forbrug, og drikkevand til fem dages forbrug. Lægemidler, energi og penge bør også oplagres for det tilfælde, at folk må vente på, at staten responderer på et katastrofalt angreb.

Yderligere forholdsregler omfatter forøget strukturel beskyttelse af bygninger og udvidet kapacitet i sundhedssystemet, rapporterede Reuters. Civil støtte til tropper i tilfælde af en nødsituation er også en erklæret prioritet.

En talsmand for Indenrigsministeriet bekræftede, at en strategi for civilforsvar ville blive vedtaget, men afviste at kommentere de detaljer, der rapporteredes i FAZ.

'Ødelæggelsens alder' bør vige for 'Genopbygningens alder'

22. august 2016 (Leder) – I løbet af de seneste par dage har mange diplomatiske initiativer og udtalelser manifesteret Ruslands, Kinas og Indiens aktive intervention for at højne verdensordenen, med Vladimir Putin som anfører. Der er stor aktivitet centreret omkring Syrien. Den 22. august erklærede den tyrkiske premierminister Binaldi Yildirim, at, for at finde en løsning i Syrien, er der en plads for den nuværende syriske præsident Bashar al Assad i en overgangsregering – hvilket er et skifte i Tyrkiets politiske standpunkt, indikerede Yildirim, der »for en væsentlig dels vedkommende« stammede fra Tyrkiets nye relation med Rusland.

Den 20. august var en særlig indisk udsending ligeledes i Syrien. Viceudenrigsminister Mubashir Javed Akbar mødtes med præsident Assad i Damaskus. Med et tilbud om hjælp til Syrien sagde Akbar, at »ødelæggelsens alder« må vige for »genopbygningens alder«. I New Delhi i løbet af weekenden konfererede den russiske viceudenrigsminister Dmitri Rogozin

direkte med premierminister Modi om disse anliggender, og om Putins forestående statsbesøg i Indien, så vel som også om BRIKS-topmødet i Goa, Indien, i oktober.

I tillæg til denne drivkraft for at finde en afgørelse for Sydvestasien sagde den egyptiske præsident, general Abdel Fattah al-Sisi, at Putin har tilbudt at være vært for direkte forhandlinger mellem palæstinenserne og israelerne. Desuden fandt der i Jeddah i sidste weekend direkte forhandlinger sted, mellem Mikhail Bogdanov, Putins særlige udsending for Mellemøsten og Afrika, og den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir og vicekronprins og forsvarsminister, Mohammed bin Salman al Saud. En erklæring fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, at der er en »gensidig plan om en fortsat indsats« for at finde løsninger på konfliktsituationerne i Mellemøsten og Nordafrika.

Der er nye initiativer i Syd- og Østasien. I Myanmar i dag konfererer førstestatsrådgiver Aun San Suu Kyi, der netop er hjemvendt fra et fem dages besøg i Kina, med den indiske udenrigsminister Sushma Swaraj om fælles spørgsmål om sikkerhed og udvikling i hele området, især hovedtransportforbindelser mellem alle nationerne ved den Bengalske Bugt og Kina.

Det seneste udtryk for fremstødet for udvikling i Stillehavsområdet er kommet i Filippinerne, hvor det ærværdige Handelskammer har bedt den nye Duterte-regering om at indlede færdigkonstruktionen og operationen af Bataan atomreaktoren, der blev standset i 1986 som et resultat af britisk og amerikansk indgriben.

Prikken over i'et i dette helhedsbillede er en meddelelse i går fra Rusland om, at landets raketprogram vil fremskynde udviklingen af tunge raketter (Saturn V-klassen), der kan medføre henved 80 tons nyttelast – eventuelt op til 160 tons – til en bemanded månemission, der kun kræver opsendelse af ét fartøj, i stedet for at kræve flere missioner med raketter med

mindre kapacitet. »Jeg er sikker på, at vi på rekordtid, omkring fem til syv år, kan have en raket til tunge opsendelser«, sagde lederen af Energia Corporation, der bygger raketten.

Da *EIR*'s stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev briefet om dette som en 'forbedring' i raketkraft til måneaktivitet, rettede han enhver begrænset implikation af, hvad der er involveret. Han understregede, at vi må kende og udfærdige en præcis kortlægning af, hvad Månen er. Hvad består den af? For at vide dette, må man vide, hvad Månens bagside er. Man må kende detaljerne, og fylde billedet ud, forme det. Fortsæt med arbejdet!

Billedtekst: Månens forside (venstre) vs. bagsiden (højre). Bemærk, at de mørke pletter, der dækker forsiden, og som er skabt af vulkanske strømme, er næsten helt fraværende på bagsiden.

Titelfoto: Ødelæggelse i Saadallah al-Jabiri-pladsen centralt i Aleppo efter tre bilbombeeksplosioner den 3. oktober 2012.

'Helikopter-penge' for en ny amerikansk infrastruktur?

21. august 2016 (Leder) – Med USA's og Europas økonomier, der nærmer sig nulvækst og produktivitets-nulvækst, er der hundredevis af forslag fremme »for at opbygge en ny, økonomisk infrastruktur«, forslag, der næsten alle sammen totalt ignorerer videnskaben.

I realiteten var ny, produktiv økonomisk infrastruktur, opbygget i løbet af Amerikas forrige århundrede udelukkende under FDR's og JFK's præsidentskaber, opbygget med videnskab som motor: de nye videnskaber atomfission (sprængning af atomkernen) og partikelfysik, udfordringerne med højspændingselektricitet og transmission over lange afstande; og med vandstyring og -omdirigering i stor skala; og med Apolloprojektets udforskning af Månen. Computere? De faldt ud af forskernes baglomme, blot som midler til videnskabelige mål.

I dag bygges og forfølges sådan reel, produktiv »infrastruktur« af Kina. De har planlagt, at netop en sådan »innovation« og vækst skal være temaet for G20-topmødet, som Kina om to uger vil være formand for. Der er intet, der tyder på, at Obama eller Europa er enige; Obama og Hillary Clinton er snarere på den militære konfrontations-sti med Kina, såvel som med Rusland.

De »Fire Nødvendige Love«, som kræves for fremtidigt, økonomisk fremskridt, og som stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, formulerede i 2014, er på enestående vis tilpasset den udfordring, som Kinas lederskab præsenterer for G20-lederne.

De andre, aktuelle forslag om »infrastruktur-finansiering« ignorerer fysisk videnskab, hvis fremskudte grænser skal findes i fusionskraft/plasma og superleder-teknologier, i geobiofysik og i udforskning af rummet. Og de ignorerer videnskaben om kredit – det område, som Alexander Hamilton lovgav om, og som fandt, at formålet med kredit og bankpraksis var at koncentrere nationens opsparede midler således, at de servicerede videnskabelig opdagelse og teknologisk produktivitet.

I sidste måned blev næsten 1000 amerikanske offentligt valgte personer i Chicago præsenteret – af Wall Street – for en plan for »ny amerikansk infrastruktur«. Den var baseret på de

superlave rentesatser, som Federal Reserve (USA's centralbank) nu i syv år har fastsat. Planen foreslog, at USA's Finansministerium lånte \$4 billion [!] med 100-årige amerikanske obligationer »til infrastruktur«, med en begyndelsesrente på omkring 1 %, der skal tilpasses opad gradvist sammen med inflationen. Nogle af de statslige og lokale valgte blev oplivet over dette.

Obamas »Lov om Økonomisk Stimulering« fra 2010 benyttede sig ligeledes af meget lave rentesatser og lånte næsten \$1 billion – og aldrig har den produktive vækst i den amerikanske økonomi været lavere end under de seks Obama-år, de er forløbet siden da.

Det er blot sekundært, at denne nye Wall Street-plan er »helikopter-penge«; men det er en helikopter, som selv Ben Bernanke ikke ville flyve. Patriotiske amerikanere, der evt. købte de 100-årige »infrastruktur«-obligationer, ville omgående se dem falde i værdi, og sælge dem til hedgefunds, der spekulerer i gæld.

Det afgørende er, at Wall Streets »ny amerikansk infrastruktur«-plan – man vil også meget snart få at høre om det fra Hillary Clinton – ikke på nogen måde omfatter rumforskningens fremskudte grænse; ikke omtaler fusionskraft eller plasmateknologier; og ikke overvejer et højhastigheds- og magnetisk levitations-jernbanenet, der spænder over hele kontinentet.

Vi har ikke brug for, at Wall Street opfinder penge. Vi har brug for videnskabelig opdagelse, der udgør drivkraften bag, og som selv får drivkraft fra, infrastrukturbyggeri – det var, hvad vi havde gennem FDR og kortvarigt gennem JFK. LaRouche bemærkede i en diskussion i går: »Det er videnskab. Det er alt sammen videnskab. Det er ikke politik; det er videnskab.«

Foto: JFK besigtiger Wiskeytown Reservoiret ved en dedikationsceremoni for Wiskeytown Dæmning og Reservoir i

Californien, 28. september 1963. [foto: Robert Knudsen. White House Photographs. John F. Kennedys præsidentielle Bibliotek og Museum, Boston]

RADIO SCHILLER den 21. august 2016: Den nye Silkevejsalliance er på vej til at sejre

Med formand Tom Gillesberg